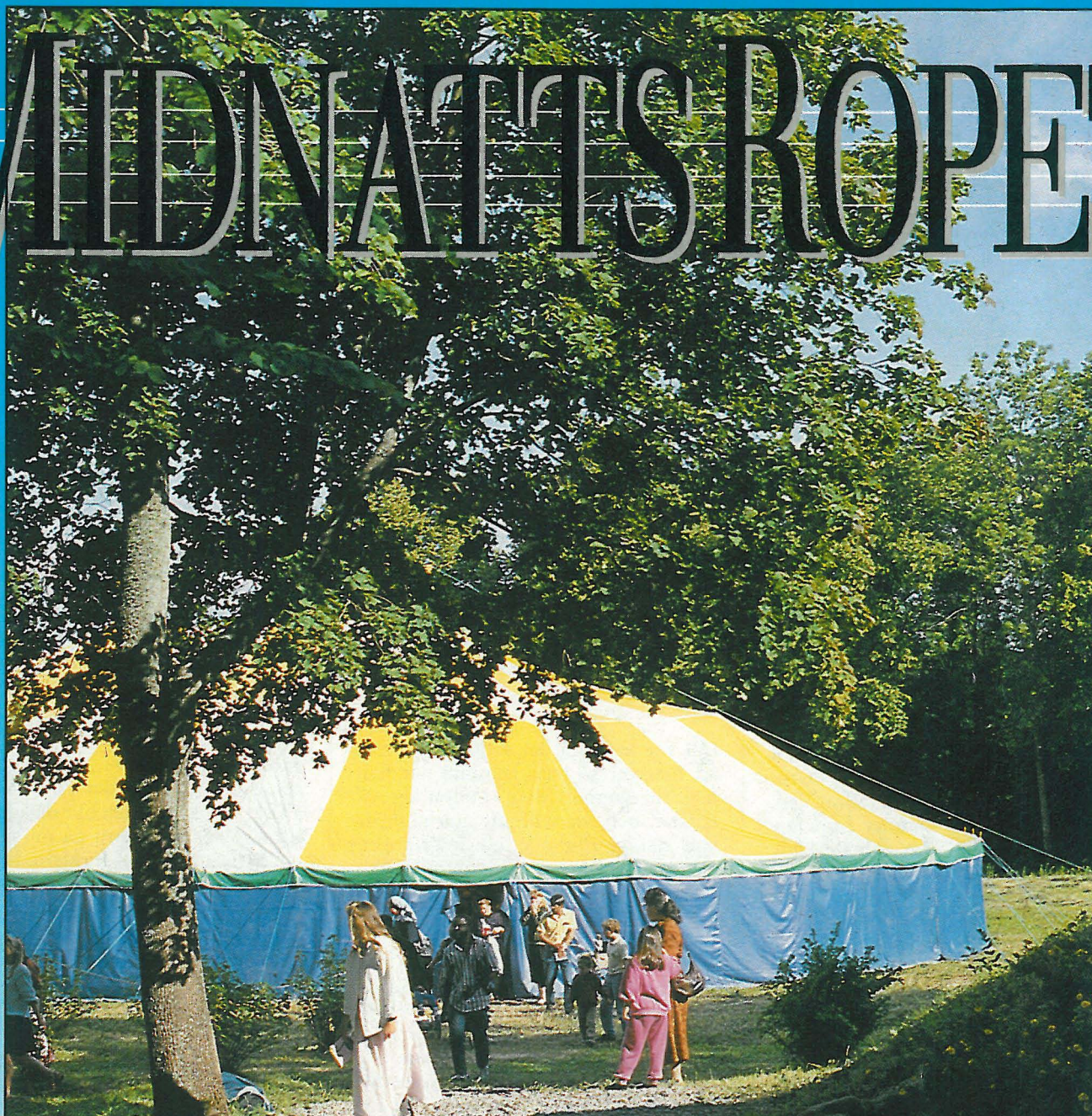

BOLTZIUS
Tommy Jakobsson

BRÖDSBRYTELSE I FÄNGELSET
Stina Fridolfsson

MIDNATTS ROPET

**Välkommen till
sommarkonferensen
i Latorp**

Vi vill arbeta för att behaga Herren
Läs om Tony och Orquidia Eriksson som nu arbetar på Bällsta Missionscenter.

Tony och Orquidia Ericsson:

- Vi vill arbeta att behaga He

Barn och ungdom är något som ligger särskilt varmt på Tonys och Orquidias hjärtan. Då det var barnmöte i Sto Dgo kunde mötena bli långa och dra ut över hela dagen. Mycket sång, bibelundervisning, lek och tårtätning ingick.

Nu är familjen Eriksson på besök i Sverige. Det lyser om dem när de stolt visar upp sin nyfödde Eliezer.

Tony eller Airton, som han egentligen heter, är barnhemsbarn från Brasilien. Orquidia kommer från Dominikanska Republiken och de båda träffades när Tony kom till landet som missionär.

Nu är de på besök i Sverige och alldeles nyligen fick de sitt första barn som föddes i Sverige för bara någon månad sedan. Nu ser man den stolte pappan känka på lille Eliezer, och tillsammans med Orquidia utstrålar de verklig föräldrastolthet över den lille mörkhåriga krabaten som de gärna visar upp.

Tony kom till Sverige när han var elva år. Han hade växt upp på ett av pingströrelsens barnhem i en stad som heter Tabaté utanför Sao Paulo i Brasilien. När den svenska missionären skulle lämna landet tog hon med sig elvaåringen till Sverige. Tony, som nu är 27 år, fick kristna adoptivföräldrar och räknar sig nu i stort sett som svensk. När han i Santo Domingo tänker på "hemma" är det till Sverige han refererar. Det är syskonen i församlingen i Stockholm och sitt föräldrahem i Gävle som han först och främst ville presentera för sin fru när de samtalade och planerade att resa.

Tony är evangelist. Han har lätt att få kontakt med människor och får många tillfällen att vittna. Till att börja med blev det på bruten spanska, men redan från första dagen kunde Tony kommunicera med grannarna. Portugisiskan, som han talade som barn, har han glömt eller förträngt.

Det var som om det suddats ut, trots att han var så pass gammal när han kom till Sverige. Men i botten låg väl språket och väntade att återupplivas och det gjorde nog att inläringen gick snabbt. Men det öppna sättet och det latinamerikanska temperamentet gjorde kontakterna med människorna spontana och problemfria.

Han berättar vidare:

-Min mormor lämnade mig till ett barnhem när jag var fyra år. De var kristna på barnhemmet och den svenska missionären tog hand om mig på ett särskilt sätt. Hon tyckte om mig och när hon reste från Brasilien tog hon med mig till Sverige.

-Jag räknar Sverige som "hemma", även om jag ibland tänker på att det skulle vara roligt att komma tillbaka till Brasilien. Kanske Gud har en uppgift för mig där så småningom.

-När jag reste till Santo Domingo första gången gjorde jag det på Guds direkta ledning. Jag förstod verkligen att jag skulle vara där. Det hjälpte mig väldigt mycket.

-Ju längre man är där nere ju mer känner man för människorna där. Nöden är obeskrivlig och bara ett stenkast från kommunitetens hus finns det ett stort slumområde i närheten av en uttorkad flod. Många lider, särskilt barnen. En del av dem är utkastade hemifrån och lever på gatan av det de kan hitta, letar i sopor för att komma över något att äta, eller kanske något att använda eller sälja.

-Man träffar många ungdomar och även äldre som vill komma ifrån lan-

det. Levnadsförhållandena är svåra och människor rymmer i tusental. De ger sig iväg illegalt och många går under i de små livsfarliga båtarna som används. Det är riskfullt att ge sig iväg, men många tar risken, för de ser ingen framtid i landet.

-Vi har en stor uppgift att hjälpa människorna. Min önskan är att hjälpa till att skapa arbetstillfällen och jag skulle vilja lära mig en del om möbelsnickeri under tiden vi är i Sverige. Det kanske inte kan realiseras, men något praktiskt vill jag arbeta med och det behövs den typen av arbete.

-Vi planerar att åka tillbaka till Santo Domingo, men vi har inte bestämt hur länge vi ska vara i Sverige. Det är nog så att man blir delad på något sätt när man varit på missionsfältet. Det är svårt att förklara, jag känner mig som svensk, men OCKSÅ som dominikan och så vet jag att jag kommer från Brasilien.

-För det mesta tror människorna i Dominikanska Republiken att jag är dominikan, jag ser ju inte svensk ut. Det blir som något mitt emellan - utan identitet på något sätt. Man blir varken svensk eller latinamerikan. Ibland är det jobbigt men det har förstås också fördelar med sig.

INSATS FÖR BARNEN

Barn och ungdomar är något som särskilt varmt ligger på Tonys och Orquidias hjärtan. De brukar hälsa på i slumområdet närmast kommuniteten och har fått många vänner där. Det märks tydligt när kommuniteten har möten ibland människorna där.

Orquidia brukar också samla barnen till möte i storfamiljens hus. Då kan mötena bli långa och dra ut över nästan hela dagen. Det växlar från sång, bibelundervisning, lek och tårtätning!

Sedan några månader är nu Orquidia i Sverige. Ibland saknar hon den dominikanska umgängesformen, men trivs bra och det finns också några dominikaner och många spanskalande att prata med när de svenska orden tryter. Hon säger:

-Det är roligt att träffa syskon i

för 'ren

Foto: JOHANNES QUIST

Sverige som också väntar Jesus. Det är stor skillnad i arbetet och inställningen till att göra något – ingen drar sig undan utan alla arbetar för att be-haga Herren.

Orquidia själv städar, ordnar och håller snyggt i församlingens kontors-lokal. Hon sjunger och skurar och ser ut att trivas förträffligt med att göra det trevligt för sina syskon.

Nu förstår hon svenska ganska bra och fick en snabblektion på sjukhu-set. Efter bara någon vecka i Sverige kom baby'n – ungefär två månader fö-re beräknad tid. Hon förklarar med ett leende:

–Att ligga på sjukhus i Sverige var som att komma till ett hotell. Rum-men var rena och fina och hade ingen sjukhuslukt. Personalen var vänlig och jag förstod nästan allt de sa, eller i varje fall vad de menade. De kunde ju alltid VISA...

Orquidia vet inte riktigt hur gam-mal hon är. Mamman säger att hon snart skall fylla 18 år men enligt fa-dern som har lämnat in födelseanmä-lan på henne (några år efter hennes födelse) är hon 19 år. Så får det väl i alla fall bli eftersom det står i de offi-ciella handlingarna.

Det är inte något ovanligt med den osäkerheten. Många blir inte ens fö-delseanmälda och då blir det problem vid till exempel skolgång, eftersom man måste ha en födelseanmälan till grund för att kunna få de papper som behövs för att skriva in sig i en skola, för att nu inte tala om att få pass och andra handlingar. Förhållandena i Do-minikanska Republiken är så annor-lunda än i Sverige att det är svårt att föreställa sig hur det fungerar.

När Orquidia var liten skildes hen-nes föräldrar och hon kom till en fos-terfamilj där hon rent materiellt hade det ganska bra. Men hon upplevde det som en sorg att bli skild från sin riktiga familj och tyckte inte att hon hade några rötter.

Senare flyttade hon till en faster i Santo Domingo och fick ett arbete i stan, alldeles i närheten av kommuni-tetens hus. En av ungdomarna inbjöd henne till ett möte. Hon berättar:

Tony och Orquidia Eriksson tillsammans med lille Eliseser.

Det var fest och många grannar var samlade. Kommunitetens medlemmar sjöng mycket och människorna där verkade så glada.

–Jan–Egil Hafsahl från Norge var på besök och han predikade den kväl-len. Jag tyckte att allt var till mig och den kvällen blev jag frälst. Efter en vecka döptes jag och redan ett par da-gar därefter flyttade jag in i storfamil-jen. Då kände jag att jag hade en fa-milj och var lycklig över syskonge-menskapen.

ALFABETISERING FÖR VUXNA

Orquidia berättar att hon ofta känt sig ensam och rädd. På landet där hon växte upp var man rädd för onda kraf-ter som människorna använde för att skada varandra. Det är en befrielse att veta att Jesus har vunnit seger över allt detta. Det är som ett fruktans och sorgens dok som ligger över tillvaron hos många människor och det tar sig många besynnerliga uttryck och det är omöjligt att förstå för den som

kommer från en annan miljö. Orqui-dia fortsätter:

–Men nu behöver jag inte längre vara rädd. Och inte ensam heller nu när jag är tillsammans med många syskon. Frälsningen har förvandlat mig så att jag till och med vågade in-bjuda några av de fattiga grannarna för att lära dem läsa och skriva. Det finns många i området där vi bor som inte har gått i skola. Det är så fantas-tiskt att jag fått vara med och hjälpa dem på det sättet. Det hade jag aldrig tänkt skulle vara möjligt, men i storfamiljen har jag fått inspiration och hjälp.

–Vi vittnade och läste bibeln varje gång vi samlades och några kom till mötena och en av kvinnorna blev ock-så frälst.

Det finns många sätt att med enkla medel göra något för sina medmän-niskor. Att visa sin tro i handling. Gud vill vända sig till behovets barn, så att de kan få höra om frälsning och SE att det finns människor som vill fortplan-ta evangelium – vara vardagsvittnen. Tony och Orquidia är några av dessa.

ARNE
IMSEN

Den mest tragiska konsekvensen av den markanta glidningen bort från urkristna gemenskapsideal är den råa och mamonsdominerande reklamen för konferenskommersen i skilda sammanhang. Genant publikfrieri och illa dolda inslag av mördande konkurrens om marknadsandelarna har förvandlat mötesannonseringen till vulgärt effektsökeri med överbud av cirkusliknande sensationer.

Den kristna gemenskapen är unik, helt ojämförbar med alla andra av tidens gemenskapsformer. Men förebilder och symboler kan hjälpa oss att förstå ursprung, mening och mål. Den Kristusverklighet det här handlar om har tidlösa gränser för relationer, uppdrag och tillbedjan.

De tankar och förslag som presenterades i Midnattsropet strax innan sommarkonferensen i Malmöping 1972 var betingade av en passion att ta ett konkret steg mot den urkristna syskongemenskapen. Jag vågar påstå att beslutet hade profetisk kraft. Men allt som inte förnyas löper risken att snart bli jargong och livlösa rutiner i monotona repriser.

Uppbrottet från slentrian och förbrukade erfarenheter till ett fördjupat församlingsliv där Herren Jesus Kristus genom Ordets förkunnelse synliggöres genom den osjälviskhet som leder till att "en utjämning kommer till stånd". För tredje gången publiceras i Midnattsropet detta angelägna budskap oavkortat och i sin ursprungliga form, med endast en ändring, nämligen refusering av den dåvarande konferensplatsens namn. Läs det, begrunda det och smält det! Vet att du är varmt och innerligt välkommen till förnyelsekonferensen i Latorp 13 – 21 juli 1991

MARANATA!

Latorpsveckan 1991

Sommarkonferensen har bland maranatafolket hunnit bli ett begrepp. För oss som hade det inspirerande uppdraget att förbereda den första av sommarkonferenserna på anrika Malmahed är det en underbar glädje att åter få välkomna trons folk till en förnyelsens sabbatsvecka i en himelsk atmosfär på Ordets gröna ängar. Det är svårt att hitta en mer lämplig konferensplats än den vi på ett förunderligt sätt leddes till för fem år sedan. Platsen ligger på samma gång centralt och avskilt med stora möjligheter till andlig och fysisk rekreation och uppladdning.

Från första början var arrangörens djupaste motiv helt enkelt genuin kristen syskongemenskap för en kämpande skara bröder och systrar, som fötts in i detta Guds verk och därför, trots hård kamp och många frestelser till reträtt under lokal ensamhet, ville förbli trogen en himelsk syn, vilken samtidigt uppfattades såsom en kallelse värd livet som insats. Dessa väckelsemärkta vänner behövde verkligen en samlingspunkt i en atmosfär där identifikationen var självklar och naturlig, en fri och andeledad högtid utan funktionärs- och predikantvälde.

Sommarkonferens har i ordets rätta och bästa betydelse varit en karismatisk konferens med Ordet i centrum. Idealet som vi velat förverkliga är urkristet och kemiskt fritt från taktiska beräkningar eller kommersiella biavsikter. Det är verkligen betydelsefullt att vi får bibehålla och fördjupa denna målsättning. Därför bör alla tendenser i annan riktning elimineras tidigt och radikalt. Andligt, ekonomiskt och praktiskt har vi övervägande goda

erfarenheter av de fyra veckor som hör till historien. Allt har flutit fram genom beredvilliga vänner, som utan tanke på uppmärksamhet eller annan vedergällning med glädje ställt sig helhjärtat till förfogande. Detta är dyrbart och får inte sönderfrätas av förtäckt materialism. Men vi tror Gud vill något ännu mer och långt rikare än vad vi någon gång tidigare upplevt.

Konferens har enorm betydelse för alla dem som genom tro och efterföljelsete upplever ett verkligt främlingskap i förflackade, förkyrkligade och sekulariserade miljöer, varför det är angeläget att det inte finns några spärrar, som skulle kunna förhindra deras medverkan. Vi vill verkligen välkomna alla dessa vänner från när och fjärran och önskar innerligt att de skall möta ett ansvar man endast kan finna i en ekonomiskt, socialt och politiskt skrankfri andlig syskongemenskap med ett översvallande rikt andeliv. FÅ eller MÅNGA är i och för sig av underordnad betydelse, ty vi kämpar inte mot kött och blod i rivaliserande syfte. Vårt mål är högt och får absolut inte belastas av konkurrensmentalitet eller inställsamt publikfrieri. Opinioner svänger hit eller dit från dag till dag och vi får ständigt bevittna massans front eller attitydförändringar. Men numerära fluktuationer i den ena eller andra riktningen orsakade av sådana tillfälligheter får inte förleda oss till någon form av maskerad prostitution. Därför behöver vi på nytt och på nytt igen komma tillsammans för att höra vad Herren har att meddela detta utspridda folk.

Inför årets sommarkonferens har vi upplevt att dessa ambitioner bör do-

Befästas i TRON

Såsom I nu haven mottagit Kristus Jesus, så vandren i honom, och varen rotade i honom, och låten eder uppbyggas i honom och befästas i tron, i enlighet med den undervisning I haven fått; och överflöden i tacksägelse.

Sen till att ingen får bortföra eder såsom ett segerbyte genom sin tomma och bedrägliga "vishetslära", i det att han återopar fäderneärvda människomeningar och håller sig till världens "makter" och icke till Kristus.

Ty i honom bor gudomens hela fullhet lekamligen, och i honom haven I blivit delaktiga av den fullheten, i honom som är huvudet för alla andevärldens furstar och väldigheter. I honom haven I ock blivit omskurna genom en omskärelse som icke skedde med händer, en som bestod däri att I bleven avklädda eder köttsliga kropp; jag menar omskärelsens i Kristus.

I haven ju med honom blivit begravna i dopet; I haven ock i dopet blivit uppväckta med honom, genom tron på Guds kraft, hans som uppväckte honom från de döda.

Ja, också eder som voren döda genom edra synder och genom edert kötts oomskurenhet, också eder har han gjort levande med honom; ty han har förlåtit oss alla våra synder. Han har nämligen utplånat den handskrift som genom sina stadgar låg oss i vägen; den har han skaffat undan genom att nagla den fast vid korset.

Han har avväpnat andevärldens furstar och väldigheter och låtit dem bliva till skam inför alla, i det att han i honom har triumferat över dem.

PAULUS

kumenteras så handgripligt, att det är berättigat att tala om ett trossteg mot ett nytestamentligt gemenskapsideal. Vi ser det som en förmån och en förpliktelse att kunna utmana och delegera ett direkt och närgående ansvar till varje broder och syster som, om Jesus dröjer, i år vill möta detta fria väckelsefolk i Malmköping.

Det gäller först och främst att förbereda veckan i daglig förbön och låta anden föra fram ämnena och böneord. De ekonomiska spärarna raseras så långt att ingen deltagare kommer att avkrävas någon avgift för kost och logi.

De förbättrade logementen och platserna för småtält och husvagnar kommer inte att beläggas med några avgifter, ej heller huvudmåltider, frukost och middag. Vi har nämligen förnyats i den enfaldiga tron att den kristna gemenskap vi vill se förverkligad är så praktisk i sin utformning att den verkar utjämnande och bereder vägen för alla till en familjehögtid med Ordet, kärleksmåltiden och brödsbrytelsen i centrum. Kanske någon kommer att missbruka denna öppenhet och frihet, men vi ser det som ett mindre faromoment än att vänner skulle känna sig utestängda genom materiella spärar och därigenom förhindrade själva ta emot och förmedla andliga välsignelser till konferensen.

Bättre bemedlade trossyskon kommer å sin sida förvisso se till att ingen blir förbisedd utan att alla materiella behov kommer att fyllas i härlighet och denna konferens kommer att göra alla rikare på kärlek, glädje tro och hopp. Gud vill det!

ALL TRÖSTS GUD

Predikan av KJELL HÄGERMAN

Låt dig inte luras av fromt resonemang – att Gud svarar så fort han hör ett ljud från våra läppar. Jesus säger att vi skall bedja utan att förtröttnas. Det individuella genombrottet sker när Gud får tillfälle att tala, att svara på bön och ge vishet och klarhet. Så förnyas och växer vår tro.

Mina bröder, jag vill påminna eder om det evangelium som jag förkunnade för eder, som I jämväl togen emot, och som I ännu stå kvar i, genom vilket I ock bliven frälsta: Jag vill påminna eder om huru jag förkunnade det för eder, såframt I eljest hållen fast därvid – om nu icke så är att I förgäves haven kommit till tro." (1 Kor 15:1)

Aposteln talar här om de olika möjligheterna, eller kanske farorna. Det finns många människor som förkunnar evangelium och talar trons ord om Jesus. Men det räcker inte med att bara tala och så förmedla ordet. Det måste också finnas mottagare. Det handlar inte heller bara om att lyssna, utan om att ta emot. Det gudagivna ord som sås ut, ska bli levande.

Det första steget på frälsningens väg är att lyssna; öppna sitt hjärta

och ta emot. Då sker miraklet som aldrig går att förklara eller omfatta med människans naturliga sinnen. Frälsningsundret sker med den som törs tro evangelium. Aposteln talar vidare om att förkunna – ta emot, stå kvar – bli frälst; hålla fast vid, eller att förgäves ha kommit till tro. När vi läser om Paulus, ser vi vilken kamp han hade för sig själv och för sina medarbetare och för församlingarna, så att det ord som satts skulle kunna bevaras. Framför allt de sista och mest personliga breven Paulus skrev, särskilt till Timoteus, betonar detta: Bevara det du har mottagit!

"O Timoteus, bevara vad som har blivit dig betrott, och vänd dig bort ifrån de oandliga, tomma ord och gensägelser som komma från den falskeligen så kallade 'kunskapen'". (1 Tim 6:20) Vi har fått ett oerhört förtroende ifrån Gud

som lägger ner gåvor, tjänster, uppgifter och hemligheter hos människor av kött och blod. Det Gud lägger ned i en människas liv, gör han inte nyckfullt, så att det han lägger ned hos den ene, lika gärna kunde ha funnits hos den andre. Det är ett speciellt förhållande; ett förtroende ifrån himlens Gud: "BEVARA det som blivit dig betrott!" Med detta följer att vända sig bort ifrån vissa ting som kan urholka den förtroendefulla och nära gemenskapen med Gud.

I andra brevet till Timoteus stryker Paulus under nödvändigheten av att Timoteus bevaras och inser värdet av det han fått. Risker finns att man, under vandringens gång aktar det Gud givit allt mindre värt. I Uppenbarelsebokens sändebrev till Efesus, förmanas en församling som övergivit sin första kärlek. Även på andra ställen i Skriften kan vi läsa om människor, grupper och församlingar, som inte inser värdet av det Gud har givit, och hur personligt ställda gåvorna är.

I Hebréerbrevet står det så här: "Kasten icke bort eder frimodighet, som ju har med sig stor lön." Om man kastar bort något, gör man det naturligtvis för att man inte tycker det är så väldigt viktigt. Det som är värdefullt, kastar man ju inte bort. "Bevara genom den helige Ande, vilken bor i oss, det goda som har blivit dig betrott", malar Paulus i sitt andra brev till Timoteus.

I slutet av brevet skriver han: "Ty själv är jag nu på väg att offras, och tiden är inne, då jag skall bryta upp. Jag har kämpat den goda kampen, jag har fullbordat mitt lopp, jag har bevarat tron. Nu ligger rättfärdighetens segerkrans tillreds åt mig, och Herren, den rättfärdige domaren, skall giva den åt mig på den dagen, och icke åt mig allenast, utan åt alla dem som hava älskat hans tillkommelse."

Naturligtvis är det en kamp för att tron ska bevaras; den tro som ges oss som gåva. Det gäller att lyssna och ta emot evangelium, så att tron planteras in i hjärtat.

I Lukas 18 undervisar Jesus om tron. Han talar om den individuella bönen, och dess oerhörda betydelse och säger till lärjungarna, att de borde bedja utan att förtröttnas. De hade tidigare kommit till Jesus för att han skulle undervisa dem om hur man bör bedja. Johannes lärde sina lärjungar – kan inte du lära oss, Jesus?

Det verkar som om lärjungarna här hade kommit till en punkt i sin utveckling där de längtade efter något mera i sitt liv. De hade naturligtvis ofta bedit tillsammans med Jesus. De hade fått lära sig mycket om bönens möjligheter. Men här kom de till Jesus och ville att han skulle lära dem att

bedja. De hade sett något hos honom som skapade denna längtan. De förstod att det fanns möjlighet att få ett innerligare och närmare förhållande till Israels Gud, än de hittills upplevt.

Hur ska vi bära oss åt för att få denna oerhörda frid som du utstrålar, Jesus? Vi vill också ha denna beredskap, denna profetiska ande, så att vi inte överrumplas av händelser omkring oss. Herre, lär oss att bedja! Vi orkar egentligen inte med detta flyktiga och ytliga liv; vi skulle vilja ha någonting av den ande som vilar över dig, Jesus. Vi förstår att vi måste lära oss bedja, för att få vila i Gud.

Jesus börjar här undervisa lärjungarna – en rik och underbar undervisning. Han vill föra sina lärjungar längre och framställer i Lukas 18 en liknelse. Syftet omtalas i första versen: Han ville lära dem bedja utan att förtröttnas. I vers 8 talar han sedan om varför det är så viktigt: *"Gud skall snart skaffa dem rätt. Men skall väl Människosonen, när han kommer, finna tro här på jorden?"* Och så kopplar Jesus denna fråga till liknelsen som han just undervisat om.

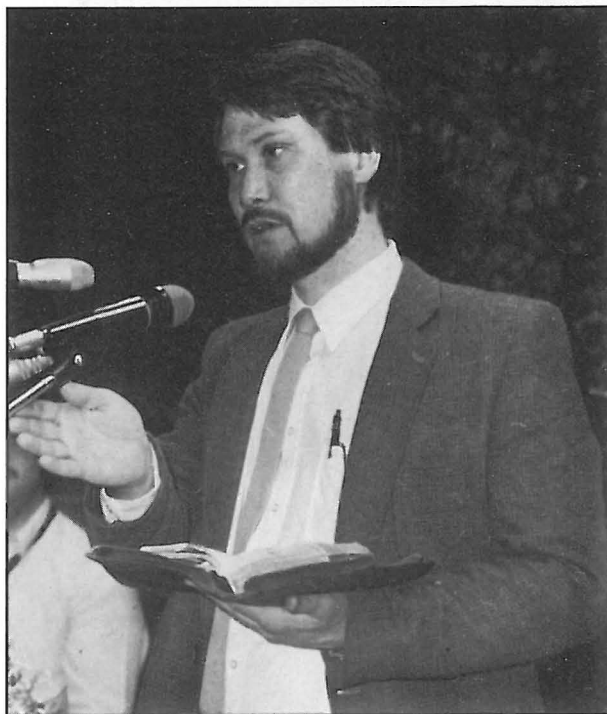
Han talar om hur nödvändigt det är för oss, som individer, att bedja utan att förtröttnas, ända tills svaret kommer. Vi har alla olika problem, som ingen människa kan hjälpa oss med. Ska vi få hjälp med detta som vi kanske inte yppar för någon; så måste Gud gripa in. Det finns ingen mänsklig lösning; men Gud förmår.

Jesus säger att vi borde bedja utan att förtröttnas. Vi måste komma igen och komma igen med våra böner. Gud har tålmod, han blir inte trött, och han ska skaffa dem rätt som ber till honom. Det individuella genombrottet sker när Gud talar, svarar och löser upp våra problem så att vi får vishet och klarhet i det vi brottas med. Då får vi en förnyad syn på Jesus, och på vad han förmår. Så förnyas och växer vår tro.

Låt dig inte luras av fromt resone-mang – att Gud svarar så fort han hör ett ljud från våra läppar. Då ger vi upp innan vi når fram till målet. Guds bilden förvrängs för oss, och Gud blir något annat än det bibeln säger. Den Gud som frälste oss tonar bort, och vi får en Gud som inte är speciellt mäktig. Vi måste lära oss bedja utan att förtröttnas, bedja tills bönesvaret kommer. Då förstår vi att han som ser i det fördolda lever, och vet exakt hur vi har det. När tiden är inne griper han in.

I Daniels boks 10:e kapitel läser vi om hur Daniel bad och bad igen, utan att något tycktes hända. Han gick sörjande i tre veckor; fastade och bad. Men det kom en förklaring på upplevelserna: *"Frukta icke, Daniel, ty redan*

Bibeln är en oerhörd bok. Han som skrivit den, vet precis hurudana vi är. Gud skojar inte med oss, utan talar ljuvligt, trösterikt, personligt och nära.

ifrån första dagen, då när du vände ditt hjärta till att odmjuka dig inför din Gud, hava dina ord varit hörda, och jag har nu kommit för dina ords skull." (v 10).

Det fanns motstånd som måste brytas ned. Ting måste ske, som Daniel varken förstod eller hade någon möjlighet att påverka. Men i och med att han inte gav upp, svarade Gud.

Och så förnyades Daniels gudsbild och tro. När Jesus talar om att bedja utan att förtröttnas, avslutar han helt följdriktigt sin undervisning med att ställa frågan: *"Men skall väl Människosonen, när han kommer, finna tro här på jorden?"* Kampen för tron ger resultat. Gud svarar på bön, och vi får i våra liv se att Han verkligen griper in, förändrar och ger klarhet. Sändebreven har olika budskap till olika församlingar i olika städer, till olika människor och situationer, men det finns ting som Jesus är speciellt angelägen om att de ska få veta. Han kommer ibland med klander, förmaning och tröst. Men det finns något som betonas i vart och ett av breven.

I brevet till Efesierförsamlingen: *"Jag känner dina gärningar och ditt arbete och din ståndaktighet, och jag VET..."* Och Smyrna: *"Jag känner din bedrövelse och din fattigdom – dock, du är rik! Och jag VET..."* I alla dessa olika situationer vill Gud först förklara, före allt annat, att han VET och känner till det som händer i församlingen och i de olika individernas liv; vare sig det är ont eller gott, kamp eller glädje. Gud är angelägen påpeka att han

VET. Det är väsentligt förstå att Gud följer oss.

Om vi är ståndaktiga och vänder oss till honom, vinner vi så småningom seger. Gud vill möta oss, så att vår tro förnyas och synen på honom bevaras. Det är ingen lätt sak att kämpa för tron. Om vi är ståndaktiga och vänder oss till honom, får vi uppleva att han också vill berätta för oss att han VET.

När vi får denna bekräftelse, då får vi uppleva vila i det vi gör; denna vila som vi så innerligt väl behöver. Risken är att när vi kämpar vår kamp och ingenting syns ske, så tänker vi att Gud inte hör eller bryr sig om. Vi har stort behov av att få bekräftelse på att Gud ser och vakar över oss, och inte minst har vi behov av tröst. Gud mättar vårt inre; han förlöser oss till vad han bestämt oss till. *"Allt vad som fordom har blivit skrivet, det är skrivet oss till undervisning, för att vi, genom ståndaktighet och genom den tröst som skriften giva, skola bevara vårt hopp"*. (Rom 15:4)

I det vi läser om förfäderna, om de som gått före, hämtar vi vår tröst. Även på detta vis upplever vi tröst, och kan bevara vårt hopp. Paulus talar också om ståndaktighetens och tröstens Gud, han som tröstar dem som är betryckta. *"Men Gud som tröstar dem som äro betryckta, han tröstade oss genom Titus ankomst"*. (2 Kor 7:6) Denna gudomliga tröst är oerhört kraftfull då Gud svarar så personligt och konkret, att vi inser att vi är föremål för hans nåd, närhet och förtroende.

Rapport från STINA FRIDOLFSSON, Santo Domingo:

– *Brödsbrytelse i fängelset*

Vi har haft en oförglömlig högtidsdag, då vi haft tillfälle att hålla Herrens måltid i fängelset Victoria, tillsammans med vår käre broder Eliseo.

I denna onskans och nödens högborg, hade Eliseo, med lakan, skärmat av en vrå där vi ordnade brödsbrytelse.

Kära Maranatasyskon i Norden! Vi har haft en oförglömlig högtidsdag, då vi haft tillfälle att hålla Herrens måltid i fängelset Victoria tillsammans med vår käre broder Eliseo. I denna onskans och nödens högborg, hade Eliseo med lakan skärmat av en vrå, där vi ordnade brödsbrytelse.

Det var lite svårt att få koncentration till en början. Ideligen kom fångar och frågade efter "amerikanerna" eller "de kristna". De har fått klart för sig att hos Eliseo och hans vänner finns möjlighet att få rättsprocessen att röra på sig. Men när Eliseo brett ut ett rent lakan på golvet framför madrassen vi satt på, och där duktat med plasttallrik, plastmugg och vita pappersservetter, anade medfångarna att

vi behövde en stunds avskildhet.

Vi sjöng Christina Imsens sång "Vem kan skilja mig från Kristi kärlek", och så läste Berno de Sällsamma orden om Herrens måltid i 1 Kor 11.

Vi upplevde påtagligt hur vi fick "förkunna Herrens död till dess att han kommer". Vilken triumf att få vila i detta faktum! Mitt i djupaste förnedring och död, övervann Jesus Kristus döden och den som hade döden i sitt våld; djävulen. Vi bröt och åt brödet, vi drack ur bägaren och upplevde hur vi fördjupades i vår gemenskap med frälsaren och varandra. "En Herre – en tro – ett dop – en Gud som är allas Fader". Detta är konsekvensen av pingstundret, som vi ständigt får leva i.

Förtroendet växer

Just denna dag fick vi också skörda litet frukt av ett växande förtroende vi åtnjuter hos de ansvariga för fängelset och processrätten. Vi anmälde oss hos fängelsedirektören för att presentera några fångar som har speciellt svår situation och slapp stå i kön, där vi annars får vänta i timmar för att komma in. Hädanefter kan vi komma när som helst under veckan och i fängelsets fångregister söka rätt på de papper vi behöver för att hjälpa fångar som i sin desperation knappt vet om de existerar i papperen.

Och medan vi satt och samtalade med fängelsedirektören på kontoret, lät han hämta en fånge som de inte hittade i kartoteket. Berno påpekade att han bodde i cell nummer sex, och mycket riktigt kom man snart med den unge pojken, vars namn inte var rätt inskrivet. Så fick han sina data äntligen ordentligt införda, så att

Eliseo Rodrigues t v tillsammans med en fånge som med Comunidad Maranatas hjälp nu är hemma i Haiti, Ulla Näsholms syster Elsie Nilsson och Berno Widén.

rättsprocessen kan komma igång. Verkligen i hög tid. Han har suttit i fängelset sedan juli i fjol.

Vi fick glädjande besked om att en fånge som vi agerat för äntligen fått order om frigivning och blivit släppt. En annan fick igår hämta utredningen efter det skandalöst försenade häktningförhåret, med besked om att han är frikänd. Efter ett och ett halvt år! Men utan att vi ihärdigt under ett par veckors tid basat på i häktningsdomstolen, hade han kanske blivit sittande ett år till. Fängelsedirektören letade fram korten på de fångar som blivit speciellt förbisedda, och lovade att redan måndag åtgärda deras fall. Vi får naturligtvis vaka över att han gör det...

Vädjan om hjälp

På hemvägen satt Berno och försökte läsa ett skrynkligt ark papper med prydligt textat budskap medan han körde. Jag fiskade av honom den livsfarliga hanteringen, och läste: "...måste uttrycka min stora tacksamhet för den stora hjälp du gett mig. Bäste Berno du är för mig som en familjemedlem. Därför vänder jag mig åter till dig med vädjan om hjälp att hämta mina personliga dokument och handlingar som finns på polishögkvartaret... Berno, försök hjälpa mig så mycket du kan, för jag är helt övergiven och utan hjälp i detta land..."

Detta lilla brev hade en ung haitier stuckit i handen på Berno när vi lämnade fängelset. Det var han som dagen innan fått besked om att han blivit frikänd i häktningsdomstolen. Efter sjutton månader i fängsligt förvar!

Idag har vi varit samlade till gudstjänst, och Berno predikade om Guds hemlighet – församlingen, där den gudomliga ordningen gör det möjligt för oss att fungera som levande organism. Med oss idag var doktor Doris Diaz tillsammans med sin son och

några syskonbarn. Hon har varit mycket sjuk en längre tid, och nu prisade hon Gud i församlingen för nåden att åter vara med. Vi satt och samtalade under eftermiddagen och sorterade in i dataprogram(!) de fångar vi försöker hjälpa att få reda på sina utredningar. Antalet har växt bra mycket över hundra.

Belkys satt vid sin kaffekopp och mediterade eftertänksamt: – "Den där pojken som de inte hittade i fängelsekartoteket – om inte ni insisterat och talat om att han verkligen satt i fängelset och i vilken cell, hade han fått sitta hur länge som helst och rutt-nä där."

Det blev en liten paus. Så återtog Belkys: "Jag får nog lägga på ett kol så att jag i januari kan börja praktisera som advokat!" Mitt hjärta hoppade till av glädje. Bed mycket till Gud för Belkys! Hon har hamnat i en hel del personliga problem, men genom allt kan Gud fostra, och tydligen blir hon allt mera kallelsemedveten, när hon ser de oerhörda behoven.

Både lärare och läkare är fortfarande i strejk: De statliga skolorna har stängt, och ett statligt dekret har gått ut att barnen får repetera de skolår de förlorat. Vi avslutar också i dagarna skolåret med att testa våra skolbarn; och ge betyg åt dem som kan läsa, så att de kan söka vidare till andra skolor.

Vuxenundervisningen har ett växande underlag. Tre eftermiddagar i veckan kommer ett tiotal elever i åldern 18–50 år samman för att lästräna.

I fredags kom en ny elev, en yngling som jobbar på en bilverkstad några hundra meter från vårt hus. Hans arbetskamrat ropade på mig när jag gick där och sålde sockerkaka tillsammans med Suheidy och Kreimy, som vill tjäna en slant att köpa morsdagspresent

åt sin mamma. "Har ni fortfarande skola?" undrade han. "Min kamrat här vill lära sig läsa!" Kamraten stod där förlägen, och sade ingenting. Jag försäkrade att visst hade vi skola, och han var välkommen klockan sex. Och han kom, fick studiehäfte och anteckningsblock, och kunde äntligen få hjälp i sin kamp för denna mänskliga rättighet.

Människovärdet

Så vill vi tacka för andligt, moraliskt och ekonomiskt stöd. Det är verkligen en stor nåd att få tjäna i denna miljö, och få tillfälle att påminna om att varje människa är köpt med Jesu dyra blod, och har rätt att behandlas därefter.

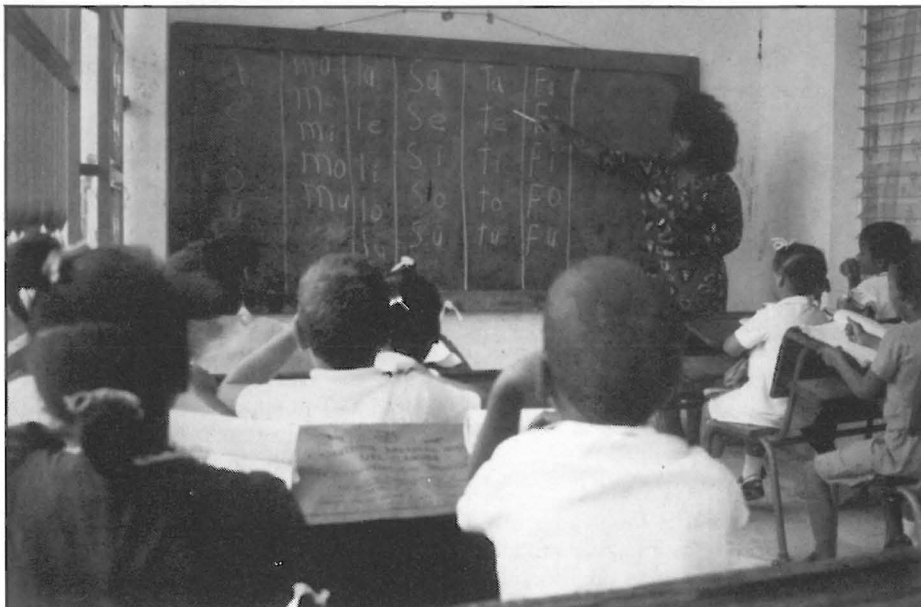
Vi förbereder just nu en speciell satsning på fängelset, med läkarundersökning samt hjälp för dem som väntat länge och inte har någon som vakar över att deras process kommer igång. Framför allt vill vi nå dem med budskapet om frälsaren som gör allting nytt där inga förutsättningar finns. Pris ske Gud för evangelium, och den helige Andes kraft!

Maranatahälsningar Stina!

TILL SOMMAR- KONFERENSEN

Doktor Doris Diaz arbetar i Comunidad Maranata i Santo Domingo. Hon kommer att besöka Maranatafolkets konferens i sommar. Hon förmedlar rapporter från klinikverksamheten i fängelset och bland barnen.

Belkys Rodriguez lär barnen läsa.

MED GUDS HJÄLP FÅR VI KOMMA MED LJUS I MÖ

Foto: IRENE DAHLBERG

Fattigdomen i Haiti är mycket mer påtaglig än i Dominikanska Republiken. De flesta livnär sig genom att gå omkring med korgar fulla med olika varor för att försöka sälja något. Det verkar vara fler försäljare än kunder.

Gatorna fungerar som kombinerade marknadsplatser, fartleder och avloppsrännor. Så gott som alla är på ett eller annat sätt inne i woododyrkan. Det är som ett tungt ok över folket.

Stina Fridolfsson framför försäljningsstånd där man säljer träflisor, örter, m.m. för att bota olika sjukdomar och hålla onda makter borta etc.

En haitisk målad buss.

Frid!
Efter några dygn i Haiti är jag nu tillbaka i Santo Domingo. Både Noel och Charlie (eller Alies som är hans riktiga namn) är nu hemma hos sina respektive familjer. Noel, vilken har suttit fängslad utan dom och rannsakan i över fyra år för en försummelse i sin tjänst som nattvakt, då det stals byggnadsmaterial till ett värde av 250 kr, var som en nytvättad kalv då vi första dagen var i Haiti.

Tack vare församlingens insatser har han inte bara fått tillbaka friheten utan även ett nytt hopp och ett nytt liv och det första han nu tänker ta itu med är att lära sig läsa och skriva för

"hur ska jag annars kunna läsa bibeln, och det måste jag göra varje dag." Tyvärr fanns det ingen möjlighet att följa med honom till hans hemby, vilken ligger i ett mycket otillgängligt bergsområde i norra Haiti. Vi lyckades hitta en lastbil efter två dagars letande som skulle föra honom till en by och därefter är det c:a 25–30 km till fots rakt upp i bergen.

FALSKA ANKLAGELSER

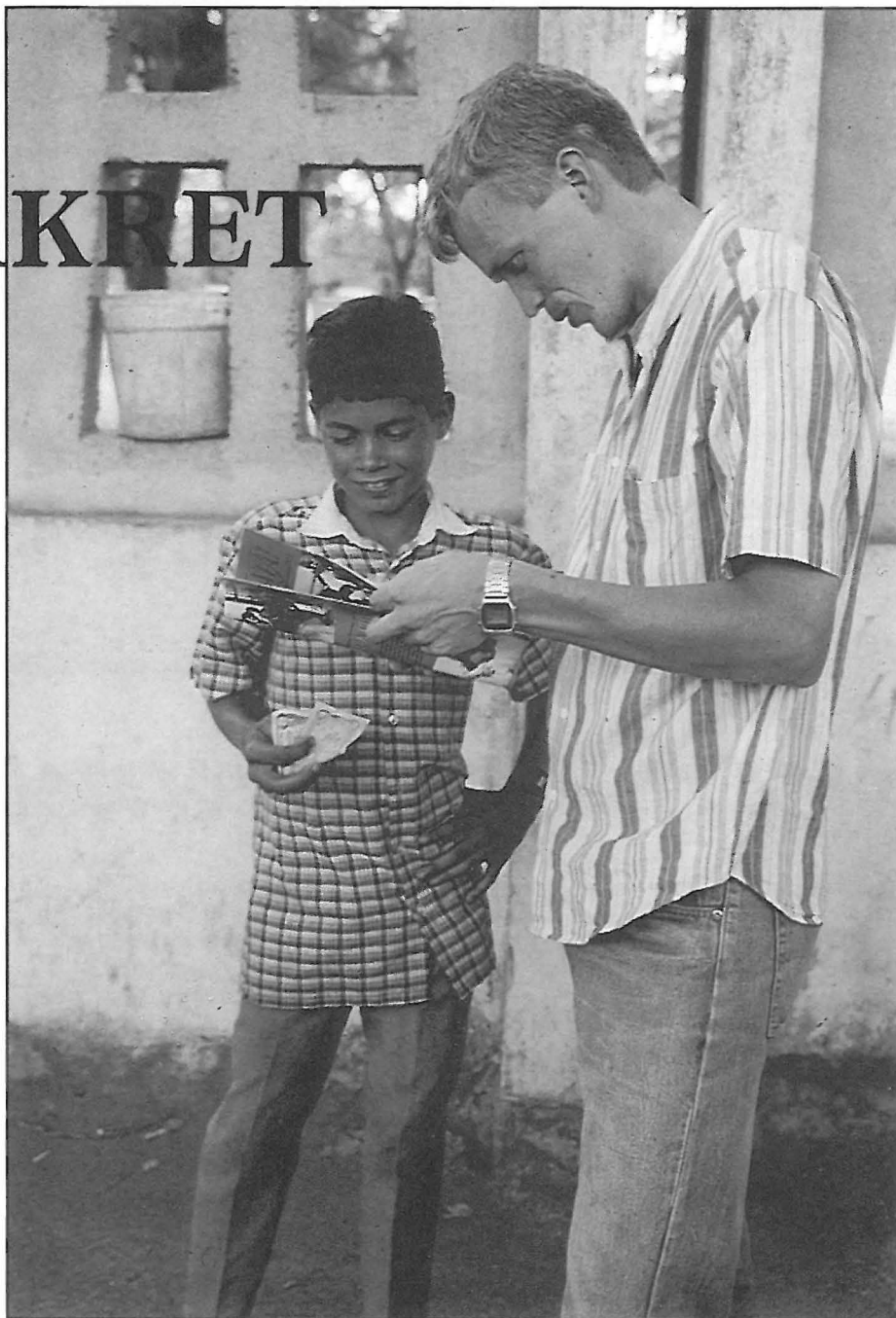
Alies, vilken har suttit fängslad i ett och ett halvt år p.g.a. en falsk anklagelse från konkurrerande tavelförsäljare, hjälpte vi ut från fängelset genom att betala böter på 750 kr, annars

skulle han ha fått sitta av denna summa i tre år till och det är ingenting man skulle vilja önska ens den grövsta brottsling.

Vi åkte upp till en annan bergsbygd där han hade den största delen av sin släkt. Vägen dit var slingrig och många gånger trodde jag att vi skulle störta, då chauffören lekte berg och dalbana. Transportmedlet var en lastbil målad i all sköns färger enligt haitiansk konst och de som inte lyckades tränga ihop sig på flaket klättrade upp på taket för att sitta på räcket. Så småningom kom vi fram till byn. Utsikten var hisnande och luften sval och behaglig i denna bergsbygd.

Alies far är drygt sjuttio år gammal

RKRET

Det finns många tillfällen att få ut tidningar och kassetter. Här är Berno Widén som ger spanska tidningen Maranata till en liten gosse som ställde upp och vaktade bilen.

och då han fick se sin son vid livet brast han ut i gråt och visste inte vart han skulle vända sig med sina glädjettringar. Släkten samlades och det blev feststämning med det som fanns att bjuda på. Det var en mycket gripande tillställning och Alies vittnade friskt om hur han fått hjälp av församlingen och om hur han har fått möta Jesus.

ÅKA PÅ LASTBILSFLAK

Tiden drog iväg och det blev kväll då vi försökte att ta oss tillbaka till huvudstaden, vilket inte var det lättaste. Allt var tyst och öde, luften blev fuktig och kläderna började klibba fast vid kroppen av de moln som svepte in genom bygden, ja, det fanns helt enkelt ingen transport. Vi började bereda oss på att stanna kvar över natten då en lastbil fullastad med marknads-

handlande kvinnor kom efter sitt dagsverke. Lastbilen tog oss med till marknadsplatsen och därifrån tog vi oss vidare med ytterligare en lastbil, vilket verkar vara det enda alternativet ute på landsbygden.

I Port av Principe har Alies andra släktingar, som är kristna och den kontakt vi fått med hans släkt är av mycket stor betydelse. Då vi spelade kassetter och visade Maranatatidningen samt berättade om vårt arbete i Santo Domingo var jag tvungen att lova se till att det kom fram material på åtminstone franska, men helst kreol.

Den dag vi återvänder till Haiti har vi nu en kontakt som på alla sätt vill hjälpa oss med allt de bara kan. Alies behöver mycket förbön inför de provningar han nu kommer att möta i sitt hemland på ett annorlunda sätt än tidigare, då han nu är ett Herrens vittne.

Fattigdomen i Haiti är mycket mer påtaglig än i Dominikanska Republiken. De flesta livnär sig genom att gå omkring med korgar fulla med olika varor för att försöka sälja något men det verkar vara fler försäljare än kunder. Gatorna fungerar som kombinerade marknadsplatser, fartleder och avloppsrännor. Så gott som alla är på ett eller annat sätt inne i voodooöyrkan. Det är som ett tungt ok över folket.

HÄXDOKTORER

På TV visades flera konserter då man hyllade en Botman, vilken var en förkämpe inför slaveriupproret. Det ordnades ceremonier, med slaktande av grisar vars blod delades ut till alla slavar att dricka och på den vägen, genom häxkonster, övervanns sedan fransmännen och det blev ett fritt, enat folk. Alla uppmanas i dessa konserter att vara tacksamma mot dessa häxdoktorer vilkas krafter befriade dem från slaveriet.

De kristna tar givetvis avstånd, men ändå finns ett erkännande hos de flesta i form av patriotkänsla, tacksamhet. Det här är några av de första upplevelserna i kontakten med ett för mig helt nytt land. Vi träffade även i Haiti anhängare till andra fångar från Victoriefängelset och fick framföra hälsningar. Med Guds hjälp får vi komma med ljus i ett för många totalt, hopplöst mörker.

Hälsningar Berno

MEDICINER TILL KATASTROF-OMRÅDEN

Fängelsemmissionen har utvidgats. Dörrarna har öppnats på ett förunderligt sätt.

Myndigheterna väddar om hjälp och fängelset där Comunidad Maranata har sitt huvudsakliga arbete, har förklarats som katastrofområde.

Comunidad Maranata har nu möjligheter att göra insatser, undersöka de mest utsatta fångarna och ge medicin.

De som arbetar gör det utan tanke på ekonomisk vedergällning. Men mediciner och hjälpmedel kostar pengar. ALLA kan vara med och stödja detta angelägna arbete.

PG 441005-6

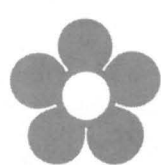
Maranataförsamlingen
Stockholm

I ingen annan finnes frälsning;
ej heller finnes under
himmelen något annat namn,
bland människor givet, kan
genom bli vilket frälsat. Apg 4:12

Man kan inte bli
frälsad av någon annan än

Jesus.

Linnea Johansson.

Sommar på Humle

Fåglarna kvittrar intensivt. Här finns många olika sorter så lätena varierar. Grönskan börjar bli lummig nu och hela skapelsen andas liv. I bakgrunden hör jag barnen som stöjar och leker. Pojkarna sparkar fotboll tillsammans med Tommy nere på gräsmattan och småbarnen är intagna för kvällsmat och läggning. Annars är parken här en underbar lekplats för dem och hela dagarna kan man följa deras glada lek härute. Det är inget ovanligt att man får hela famnen full av maskrosor som lyser härligt gula och lockar framförallt småflickorna att plocka och ge bort.

En arbetsdag är slut igen och för mig innebär det ytterligare en dag med undervisning av barnen. Vi har ännu några dagar kvar att plugga, sen väntar sommarlovet för barnen. Vi som bor här i kollektivet har alltså valt att själva uppfostra och undervisa våra barn. Ett stort ansvar men också en förmån som blivit möjlig därför att vi bor flera familjer och även ensamstående tillsammans.

Vi har fått barnen som en gåva från Gud och därför vill vi att de ska få så mycket undervisning som möjligt om sin skapare och om livet som han har gett oss. Det innebär inte att vi sitter och läser i bibeln hela dagarna. (Även om det skulle vara värdefullt.)

Men inom alla ämnen finns det anledning att knyta an till vad bibeln säger, vad Guds tanke med människan är och det värde som både människorna och den övriga skapelsen har i Guds ögon. Och hela tiden får man se att ingenting är av en slump utan att det är Gud som handlar med oss män-

niskor och alltid med tanke att söka nå den enskilda människan och få henne att finna Gud, att finna sitt ursprung och återknyta kontakten med honom.

I varje människa finns det en inre oro, något för henne själv obestämt som alltid söker. Ofta förstår man inte själv vad det är man egentligen söker, men många är de som kan vittna om att när de funnit Gud och fått gemenskap med honom så har det känts som att de kommit hem. Och det är klart! Han är ju livets uppkomst, han som har skapat oss önskar ju att upprätta den relation som synden och otron hade brutit.

LÄRA KÄNNA JESUS

Det är bl a detta vi vill att våra barn skall få med sig. Vi anser att dessa grundläggande frågor är så viktiga att en hög utbildning, bra jobb och kanske en framstående karriär är av mindre betydelse än att tidigt lära känna Jesus Kristus. Bibeln säger ju också; "Vad hjälper det om hon vinner hela världen men förlorar sin själ eller själv går förlorad." Det finns alltså det som är viktigt men också det som är viktigare, ja rent av viktigast. Vi måste välja själva.

Och vi föräldrar då, som valt att gå den här vägen? Hur går det med oss då, med vår egen utveckling och framtid?

Ja, vi kommer inte att kunna konkurrera om de fina jobben på arbetsmarknaden och vi samlar inte några ATP-poäng för en "tryggad framtid". Men vi strävar efter att själva bli hela

människor och att uppfostra våra barn till sådana. Där både ande, kropp och själ är i harmoni med varandra och Gud.

Ofta är det denna brist på guds-gemenskap som driver människor att söka jaga i t.ex. nöjen, prylar eller kanske droger av olika slag för att stilla sin oro, och otillfredsställelse och sitt missnöje med både sig själva och andra. För mig var det faktiskt en befrielse att upptäcka att man kan leva utan all denna status och pryljakt som smarta affärsmän och reklam försöker få oss att tro att man inte kan leva utan.

"Förnöjsamhet i förening med gudsfruktan är verkligen en stor vinning." Detta är en hemlighet som man kan få uppleva när man är i harmoni med skaparen.

Hur skall det gå till? undrar du säkert. Jo, Gud har gett oss Jesus som medlare mellan sig och människan. Jesus är Guds son som blev sänd till jorden med denna uppgift, att genom sin död på korset öppna vägen till Gud. Alla som vill kan alltså finna vägen tillbaka till Gud genom Jesus Kristus.

Så sök Jesus min vän. Inte för att det är ett alternativ till alla andra alternativ utan därför att det är den enda väg som Jesus har gett oss till frälsning. Den är för var och en och den håller att både leva och dö på.

"Åkalla mig i nöden så skall jag frälsa dig och du skall prisas mig."

*Fridshälsningar
Birgitta Johansson*

Då blir jag glad!

"Kom till Golgata du trötta själ, där har Jesus allt för dig gjort väl, det var ju på Golgata han dina synder bar, i hans blod du full förlossning har."

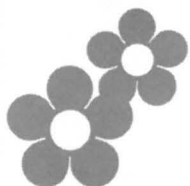
Tänk att Jesus älskade människan så mycket att han utgav sitt dyra blod för att vi skulle bli fria från synden. Jesus vill frälsa alla människor. Be till Jesus så blir du frälst.

När jag blir ledsen ber jag till Jesus och då blir jag glad. Efter jag blev andedöpt tycker jag det är skönt att be till Jesus. Man behöver andedop för att kunna tala med Gud utan att satan begriper ett dugg. Jesus vill att alla skall bli frälsta, så skynda dig att bli frälst innan det är försent. För Jesus kommer väldigt snart för att hämta sin brud, som är alla som är frälsta.

Ellenor Johansson.

gården

Foto: TOMMY JACOBSSON

Bön ett andligt livstecken

Låt bönen aldrig tystna därinne i ditt bröst! Se till att du alltid beder i din ande! Slutar du att bedja dör du andligen! Du får näring och mättnad genom din bön och du blir också ett välbehagligt offer inför vår Gud. Du får gudskärlek i ditt hjärta, kärlek till Jesus Kristus Guds son, han som frälst oss, tagit oss UT från världen, insatt oss i Guds rike.

I bön kommer den helige Ande över dig, du får kraft och frimodighet! Apg 1:8 "Men när den helige Ande kommer över eder, skolen I undfå kraft och bli mina vittnen både i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och sedan intill jordens ända."

Du växer i din mognad och insikt! Joh 14:26 "Men Hjälparen, den helige Ande, som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära eder allt och påminna eder om allt vad jag har sagt eder." Du får rätt uppenbarelse i Ordet. Och den helige Ande ska undervisa dig om den väg du ska vandra.

Nåd och frid från vår Herre och Gud. Maranata! Hälsningar med Romarbrevet 12.

Lisa Wikström

Guds Ord

Hej! Jag heter Josefin och jag skulle vilja skriva en vers ur Matt 24:35

"Himmel och jord skola förgås, men mina ord skola aldrig förgås."

Himmel och jord ska förgås för att människan har varit så olydig mot Gud, men Guds ord förgås inte därför att det är av Gud.

Hälsningar Josefin Hellström.

Vägen till himlen

"Ditt ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig." Ps 119:105 Guds ord visar vägen till himlen.

Alexander Dahlberg.

Skapad till Guds avbild

Vet du att du är skapad av Gud, den allsmäktige? Han har lagt evigheten i ditt bröst, en längtan hos dig att få leva i gemenskap med honom. Man hör ibland människor tala om "sin livsångest" och säga att "man måste lära sig leva med den". Hör du till dem som bär på denna ångest och oro?

Vet då att detta är ett rop som finns inom dig. Ett rop efter Gud, ditt ursprung. Din ande vill ha gemenskap med Gud. Endast då får du uppleva mättnad. Jesus sa:

"Jag är livets bröd. Den som kommer till mig, han skall aldrig hungra, och den som tror på mig, han skall aldrig någonsin törsta." Joh 6:35.

Sök Jesus och du ska finna ro för din själ och mättnad för din ande.

Britt Dahlberg.

En människas dagar

Jag satte mig ner och fick tag på några ord ur bibeln, om en människas dagar. Ps 90:10 "Vårt liv varar sjuttio år eller åttio år, om det bliver långt; och när det är som bäst, är det möda och fåfänglighet, ty det går snart förbi, likasom flöge vi bort." Ps 144:4 "En människa är lik en fläkt, hennes dagar såsom en försvinnande skugga." Ps 103:15,16 "En människas dagar äro såsom gräset, hon blomstrar såsom ett blomster på marken. När vinden går däröver, då är det icke mer, och dess plats vet icke mer därav."

Vi kan läsa ur Jobs bok 7:6 "Mina dagar fly snabbare än vävarens spole; de försvinna utan något hopp."

Vi vet inte något om den dag vi ska tas härifrån. Varken du eller jag. Om det är dagar, veckor, månader eller år. Vad har vi för hopp och mål?

För mig är hoppet att Jesus ska komma tillbaka och att jag ska vara redo den dagen. Himlen är målet för mig. Låt ej ditt liv försvinna utan något hopp i tiden och mål för dig.

Gertrud Karlsson

Tro på Jesus

"Jesus säger:

Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utan genom mig." Joh 14:6

Man måste tro på Jesus innan man kommer till Gud.

Mattias Hellström.

Bli själavinnare

Många ungdomar har inte någon framtidstro och inget hopp.

Några orkar inte leva vidare, utan tar sitt liv.

Tänk att få visa med våra liv att det finns en framtid och ett hopp för dem som vill följa Jesus.

*H*an fann mig, Jesus fann mig, och nu mitt liv förvandlat är. Något hände, och nu jag vet, han fann mig och gjorde allting väl.

Nu har livet mål och mening, tacksamt Gud jag tjäna vill, allt åt honom överlämna, och bli vad han har ämnat mig till..."

Det är en sång som jag har gått och gnat på länge.

För en tid sedan frågade min flicka Noomi mig; "Vad blev du, när du blev stor mamma?" – Hon ville bli något nytt varje dag. – Jag tänkte efter, ja vad blev jag egentligen, ingenting, fick jag säga. Så kom det här bibelordet till mig i 1Kor 1:26–31

"Ty betänken, mina bröder, huru det var vid eder kallelse: icke många som voro visa efter köttet blevo kallade, icke många mäktiga, icke många av förnämlig släkt. Men det som för världen var dåraktigt, det utvalde Gud, för att han skulle låta de visa komma på skam. Och det som i världen var svagt, det utvalde Gud, för att han skulle låta de starka komma på skam.

Och det som i världen var ringa och föraktat, det utvalde Gud – ja, det som ingenting var – för att han skulle göra det till intet, som någonting var. Ty han ville icke, att något kött skulle kunna berömma sig inför Gud.

Men hans verk är det, att I ären i Kristus Jesus, som för oss har blivit till visdom från Gud, till rättfärdighet och helgelse och till förlossning, för att så skall ske, som det är skrivet: "Den som vill berömma sig, han berömmes sig av Herren."

DET FINNS EN KÄLLA

Jag vet inte om du har det så, att du är tacksam för att du får tjäna Gud, och att du verkligen har det här målet och den här meningen med ditt liv. Du kanske har varit en kristen i många år, men tappat gnistan, det som du hade från början; den här glädjen och inspirationen, hänförelsen, ingenting var för svårt för dig då, men nu har du börjat tänka; "Vad är det jag håller på med, är det det här, jag ville satsa mitt liv på, slita ut mig för", ingen uppskattar dig, tycker du kanske. Du tycker allt har gått sönder för dig, det blev inte som du hade tänkt...

Men tack och lov att det finns en källa att vända tillbaka till, det finns ett blod som renar från all synd och skuld. Det finns upprättelse och befrielse till förnyad tjänst. Du vet ju vad Gud har kallat dig till en gång. Han vill också ge dig en glädje i att få tjäna honom. Ps 103:

"Lova Herren, min själ, och allt det i mig är hans heliga namn. Lova Herren, min själ, och förgät icke, vad gott han har gjort, han som förlåter dig alla dina missgärningar och helar alla dina brister, han som förlossar ditt liv från graven och kröner dig med nåd och barmhärtighet, han som mättar ditt begär med sitt goda, så att du bliver ung på nytt såsom en örn.

Herren gör rättfärdighetens verk och skaffar rätt åt alla förtryckta. Han lät Mose se sina vägar, Israels barn sina gärningar. Barmhärtig och nådig är Herren, långmodig och stor i mildhet. Han går icke ständigt till rätta och behåller icke vrede evinnerligen.

Han handlar icke med oss efter våra synder och vedergäller oss icke efter våra missgärningar.

Ty så hög som himmelen är över jorden, så väldig är hans nåd över dem som fruktar honom. Så långt, som öster är från väster, låter han våra överträdelser vara från oss. Såsom en fader förbarmar sig över barnen, så förbarmar sig Herren över dem som frukta honom.

Ty han vet, vad för ett verk vi äro, han tänker därpå att vi äro stoft. En människas dagar äro såsom gräset, en blomstrar såsom ett blomster på marken. När vinden går däröver, då är det icke mer, och dess plats vet icke mer därav.

Men Herrens nåd varar från evighet till evighet över dem som fruktar honom, och hans rättfärdighet intill barnbarn, när man håller hans förbund och tänker på hans befallningar och gör efter dem. Herren har ställt sin tron i himmelen, och hans konungavilde omfattar allt.

Loven Herren, I hans änglar, I starke hjältar, som utträtten hans befallning, så snart I hören ljudet av hans befallning.

Loven Herren, I alla hans härskaror, I hans tjänare, som utträtten hans vilja. Loven Herren, I alla hans verk, varhelst hans herradöme är. Min själ, lova Herren."

Jag tänker på dig som är ung, i början av livet. Låt Jesus få ta hand om dig. Det viktigaste här i livet, är inte att bli något stort och mäktigt, nej, det

viktigaste är att bli frälst, och få bli det han har tänkt om dig. Gå inför hans ansikte och fråga själv vad han vill med ditt liv. Inte det som kanske dina föräldrar eller någon annan har tänkt att du ska bli, utan det som Gud vill.

Det finns många ungdomar som inte har någon framtidstro, inget hopp. En del orkar inte leva vidare, utan tar sina liv. Tänk att vi kan få visa med våra liv att det finns en framtid och ett hopp, för dem som vill följa Jesus! Överlämna dig åt Jesus ännu mer, för att han behöver dig, bli en själavinnare, en arbetare.

Tack Jesus för att du vill ta hand om alla, som kommer till dig med ett uppriktigt hjärta. Tack att du förnyar kallelsen till tjänst i ditt rike, du som redan i moderlivet lade ner denna kallelse. Hjälpa oss så att vi inte förslösar det vi har fått av dig, utan att vi kan få bli till hjälp och vägledning för människor i nöd, ja, att vi kan bli det du har ämnat oss till. Tack för glädjen att få tjäna dig och varandra. Tack för att det finns möjlighet idag att börja om tillsammans med dig, du som känner allas hjärtan. Amen.

Herren Jesus sina nådegåvor giver, i tjänsten inviges fler och fler. Nu han rustar den som ber om det med iver, när från höjden särlaregnet flödar ner.

(Sång av Per Arne).

Monika Andersson

Att förmedla LIV!

Tänk att få vara en livsförmedlare på olika sätt. Det finns visdom och mångfald hos Gud, vår skapare. Vi får alla var med och tjäna Herren, Jesus Kristus.

och snäll emot alla människor och göra så gott man kan. Då kvarstår frågan; Har du låtit tvätta dina kläder rena i Lammets blod? Har du överlämnat åt Jesus att ta hand om hela ditt liv? Har du följt Lammets varthelst det har gått? Jag menar inte att köra fast i denna rannsaking utan att växa i den och genom den. Vi kanske, både du och jag, får omprioritera våra liv en aning för att Jesus och hans egen viljas väg med oss ska få större plats i våra liv.

Detta är min bön och min längtan! Har man väl smakat på det goda gudslivet så vill man hela tiden ha mer och mer. Prova, och du skall se...! Jag vet ju att Gud, han har sådana fenomenala uppgifter för oss var och en, så om vi kan be honom att han gör oss varse och öppna våra ögon, så vi får skåda vad han har i beredskap åt var och en att gå in i. Kanske precis där vi står i vår vardag kan vi få vara en livsförmedlare på olika sätt.

Vilken mångfald

Tänk, att få vara med i Jesu Kristi gemenskap kanske med en psalm, en annan med en lovsång, en tredje med en förmaning i all vishet, en fjärde med lärdom ur Skriften, någon med en uppenbarelse. Ja, o, vilken mångfald det finns hos Gud vår skapare. Vi får alla vara med att tjäna vår frälsare på olika vis.

Därför en sista appell; Vad gör du med ditt liv? Är det liv du lever nu ett hinder för dig att tjäna den levande Guden så att han får sin vilja helt igenom med dig? I så fall, omprioritera och gör någonting åt det nu! För snart är Jesus här, för att hämta den som älskat honom och hans tillkommelse och gett sitt liv åt honom här i tiden.

Gör dig redo att möta Gud nu!

Fil 3:10–21. "Ty jag vill lära känna honom och hans uppståndelses kraft och få känna delaktighet i hans lidanden, i det jag bliver honom lik genom en död sådan som hans, om jag så skulle kunna nå fram till uppståndelsen från de döda. Icke som om jag redan hade vunnit det eller redan hade blivit fullkomlig, men jag far efter att vinna det, eftersom jag själv har blivit vunnen av Kristus Jesus. Ja, mina bröder, jag håller icke före att jag ännu har vunnit det, men ett gör jag: jag förgäter det som är bakom mig och sträcker mig mot det som är framför mig och jagar mot målet, för att få den segerlön som hålles framför oss genom Guds kallelse ovanifrån, i Kristus Jesus.

Må därför vi alla som äro "fullkomliga" hava ett sådant tänkesätt. Men om så är, att I i något stycke haven andra tankar, så skall Gud också däröver giva eder klarhet. Dock, såvitt vi redan hava hunnit något framåt, så låtom oss vandra vidare på samma väg. Mina bröder, varen ock I mina efterföljare, och sen på dem som vandra på samma sätt som jag, eftersom I ju haven oss till föredöme.

Ty det är såsom jag ofta har sagt eder och nu åter måste säga under tårar: många vandra såsom fiender till Kristi kors, och deras ände är fördärv; de hava buken till sin Gud och söka sin ära i det som är deras skam, och deras sinne är vänt till det som hör jorden till. Vi åter hava vårt medborgarskap i himmelen, och därifrån vänta vi ock Herren Jesus Kristus såsom Frälsare, vilken skall så förvandla vår förnedringskropp, att den bliver lik hans härlighetskropp – genom den kraft, varmed han ock kan underlägga sig allt."

Hälsningar Siri Mård.

Man behöver rannsaka sig själv gång på gång i sitt kristna liv. Vad håller jag på med? Vad är viktigast för mig? Arbetar jag med nit på min frälsning? Ja, frågor som man aldrig blir riktigt färdig med. Kommer du och jag få stå med skam en gång inför honom som rättvist dömer, och säga:

"Tyvärr jag hade så mycket annat för mig så jag hade inte tid, det blev inte av." Då godtas inga ursäkter vilka de än vara månne. Vi kan hålla på här i tiden och köra med än det ena och än det andra. Men en gång inför Fadern gäller bara om vi har stått för honom i allt, om vi gett vårt liv för syskonen och om vi levt vid källan för varje minut, och framför allt om våra kläder är tvagna i Lammets dyra blod som han göt en gång för alla på Golgata kors. Då kommer ingen att fråga om hur stora möten vi har bevisat, hur många konferenser vi har rest runt på.

Eller hur mycket pengar vi har skänkt till Lutherhjälpen eller någon annan hjälp. Det hjälper oss inte med tanke på vår slutfrälsning att vara god

Sommarkonferens i Latorp

13-21 juli '91

DAGL

11⁰⁰

15⁰⁰

19⁰⁰

Premiärmöte lörd 19.00

obs!

TISD 16 /7 kl 11.00 och 15.00

Vad står EG för?

ARNE IMSEN ger en andligt profetisk förklaring.

JAN EGIL HAFSAHL tecknar den historiskt politiska bakgrunden.

ONSD 17/7 kl 11.00 och 15.00

Kristendom och/eller politik? ARNE IMSEN

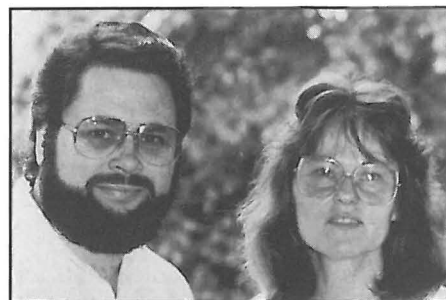
TORSD 18/7 kl 11.00

Den moderna musiken PER ARNE IMSEN

15.00

Vad är New Age-rörelsen? JAN EGIL HAFSAHL

Medv: ARNE IMSEN, JAN EGIL HAFSAHL, ALF PETERSON, NOOMI och MOUSSA ABNA AISSA, CHRISTINA och PER ARNE IMSEN, KARIN och BERNO WIDÉN, KJELL HÄGERMAN, MÄRTA BERG-STRÖMMARE, ULLA NÄSHOLM, FOLKE JACOBSSON, TAGE JOHANSSON, ANGELICA och SAMUEL PIO PEREZ, HANS LINDELÖW, ROBIN WIDÉN, PEDER BLOM, MIKAEL ELIASSON, m fl

ett ögonblick av nåd...

Varmt välkomna önskar
konferensvärdarna
GUNNO och MONIKA
ANDERSSON

Kommuniteten i Latorp:

-TILLSAMMANS - för att förverkliga evangelium

Maranata började i Örebro, för mer än 30 år sedan. En ny typ av möten började. Konvenans och stelhet spolades bort av "häftig" musik. Genom förkunnelsen fick människor en förändrad syn på gudstjänstlivet, som inte går att dela in i olika sfärer med vattentäta skott emellan.

Många av församlingens medlemmar bor nu i kommunitet. Den är belägen i Latorp, någon mil utanför Örebro.

Bilen svängde in på Humlegården och där mötte en skara människor – unga, äldre och barn. Kommunitetens medlemmar var på väg till torgmöte i stan och vi råkade dyka upp i samma ögonblick som de var på väg in i bussar och bilar.

Det blev bara en kort visit denna gång, en snabb kopp kaffe och möjlighet att hälsa på dem som var hemma. Lisa Wikström var det ju självklart att gå in till med en gång, hon är på något sätt hela församlingens lilla mamma, med ett särskilt hjärta och omtanke om missionen och särskilt Comunidad Maranata i Santo Domingo. Nu fick hon dessutom hälsa på familjerna Eriksson och Pio Perez som var på besök och dessutom hade tillfälle att presentera sina förstfödda. Lisa tog barnen i famnen och grät av glädje – kort sagt, hon uppförde sig precis som en mormor eller farmor som för första gången träffar sina "nya" barnbarn.

Egna företag

Äldre och yngre bor tillsammans på Humlegården, har egna företag och arbetar tillsammans för att kunna stödja mission hemma och i andra länder. Kommuniteten förfogar över ett radhus och ett s.k "kommunalhus" /det säger man fortfarande/, och ytterligare ett större hus. Antalet personer som bor i kommuniteten har varierat och just nu är det 40 personer, varav 15 barn.

Sven Petterson, med sina 94 år är

kommunitetens äldsta medlem. Han behöver en del hjälp och tillsyn och idag är det Gertrud Karlsson som hjälper honom tillrätta. Sven ligger mestadels till sängs, men han är inte på något sätt utanför det som händer – både i kommuniteten och i världen. Särskilt telefaxen från Santo Domingo följer han med intresse och gripenhet. Missionen ligger honom väldigt varmt om hjärtat och han beder för arbetet på de olika platserna, frågar efter olika människor och håller sig på allt sätt a jour med vad som händer i församlingen.

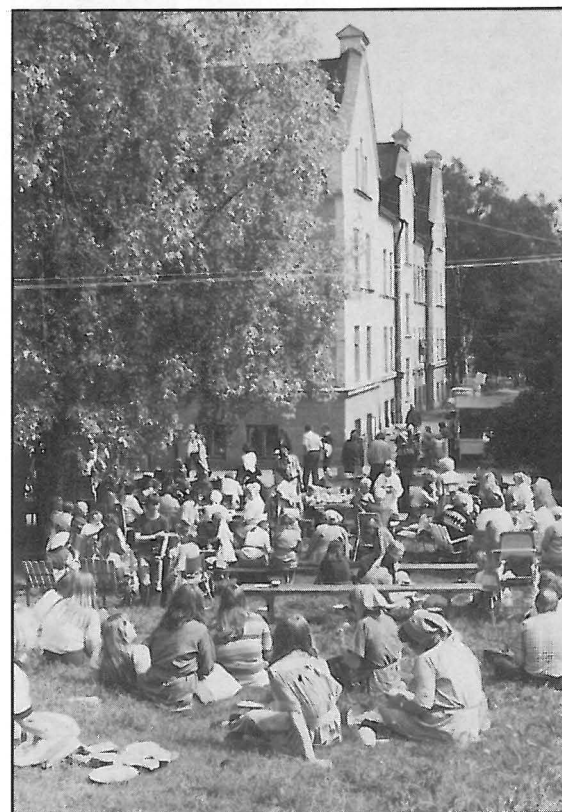
Datarutiner

Bengt Larsson blev frälst 1977 och så snart det blev möjligt flyttade han in till syskonen. Han arbetade som systemprogrammerare inom datan. Det arbetet lämnade han när han flyttade till Humlegården. Inte många förstod det steget och man lämnade möjligheten öppen att återvända till arbetet om han skulle ångra sig. Till saken hör att det behövdes två personer att ersätta Bengt och dessutom la man ut en del av hans jobb till en servicebyrå.

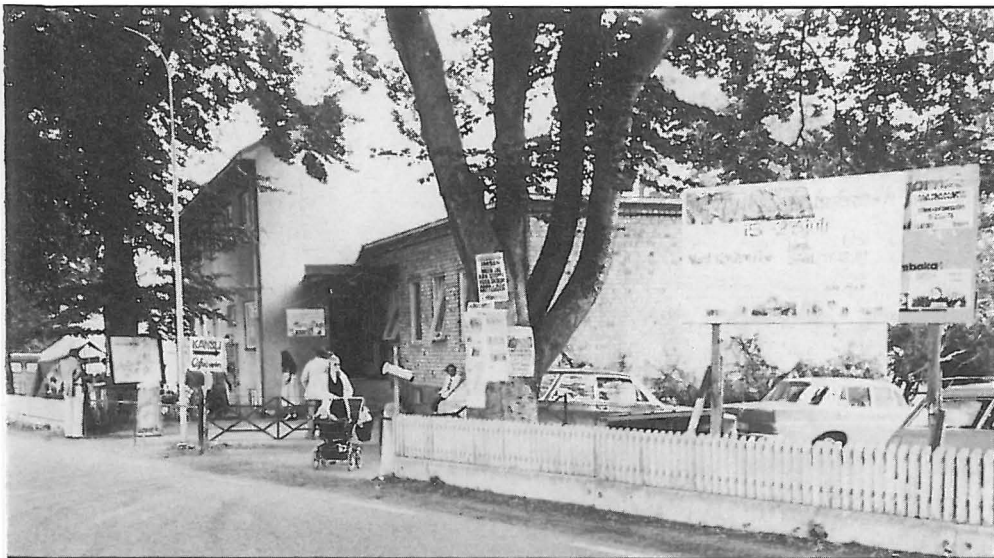
Nu arbetar Bengt i bageriet. Där ingår data. Det är redan färdiga program, men de rutiner som sköts via datan, har naturligtvis Bengt hand om, förutom

Olaus Petri statyn vid Olaus Petri kyrkan i Örebro.

Konferensplatsen i Gärdshyttan.

För åttonde året i rad är Latorp konferensplatsen.

Pilgrimsskolans start – sommarskolan 1977 i Malmköping.

att han även bakar.

Bageriet är en del av verksamheten som senare är växt och utvidgats väsentligt. Det utgör den ekonomiska ryggraden i kommuniteten och är en förutsättning för dess existens. Överskottet går till mission och evangelisation, man stöder ekonomiskt och även på annat sätt missionsarbetet i Västindien.

Pilgrimsskola och närradio

Närradiosändningarna är en viktig del för att nå ut till en vidare krets och den delen av arbetet har David Dahlberg hand om, medan det är fru Britt som planlägger och håller i trådarna för skolan eller hemundervisningen som den ju kallas, eftersom det inte är en enskild skola i lagens egentliga mening. Lokalradion har uppmärksammat undervisningsformen och gjort program från undervisningen och även TV 2 har spelat in ett program från Humlegården, där hemundervisningen stod i centrum.

Britt är utbildad lärare och kom 1977 till Maranataförsamlingen för att hjälpa till med undervisningen av kommunitetens barn. Nu har hon egna barn som förstås får undervisning av mamma. Birgitta Johansson är också en av dem som har del i undervis-

ningen. Hon är mamma, lärare, husmor och evangelist. MRs läsare känner säkerligen igen henne, av och till skymtar hon i spalterna.

Birgitta är gift med Leif. Denna vackra dag syntes Leif ute i trädgården i färd med att klippa rosenbuskar. Fast det bara är en bit in i maj är det en ovanligt varm dag, så varm att Leif finner det lämpligt att ta av sig skjortan – det är särskilt varmt vid husväggen, och vi andra frestas nästan att tro att det är högsommar.

Tommy Jakobsson tillsammans med fru Gitte och tre barn bor också på Humlegården sedan en tid tillbaka. Tommy är fotograf och hans bilder möter läsarna ofta i tidningen.

Det är några av kommunitetens medlemmar, alla med olika bakgrund, men tillsammans vill de satsa för människors frälsning och göra det möjligt att utbreda tron på Jesus Kristus. I juni är Humlegården säte för en speciell evangelisationskampanj. Det är i huvudsak ungdomar som gör den satsningen, med avsikt att nå grannar, men också att nå ut till stan genom torgmöten, traktatspridning och annat.

Bibeln på svenska

Örebro är ju en mycket religiös stad. Statyn utanför Olaus Petri kyrkan står som ett minnesmärke över reformationstidens kamp, men också som en påminnelse om att det nu går att läsa bibeln på svenska. 1541 översatte Olaus Petri bibeln från latin och i år firar man detta över hela landet.

Flera församlingar och samfund har fötts i Örebro. Det som ligger närmast till för mig är givetvis Örebromissionen, eftersom jag en gång i tiden gick i bibelskola där. Det intryck jag då fick av stan var att den var vidsträckt och att det alltid tycktes regna och blåsa där. Bibelskoleväder, kallade man klimatet som vi utsattes för. Men

när vi nu kom till Örebro var det strålende solsken, människor satt ute med picknickkorgen emellan sig, eller promenerade i utkanten av stan. Sommaren var kommen, det var inte tal om annat. Och sommar är konferensernas tid. Så är det nu på Humlegården när vi hälsar på. Busslaster med norrmän med Jan Egil Hafsahl i spetsen har kommit för att vara med, förutom de svenskar som naturligtvis är med. Gunno och Monika Andersson är konferensvärdar och det är de som tar hand om människorna och ser till att de trivs och känner sig hemma.

Maranataförsamlingen började faktiskt just i Örebro. För mer än 30 år sedan startades möten i frälsningsarméns lokaler med Arne Imsen som ledare och föreståndare. En ny typ av möten började, borta var all stelhet och konvens, det spolades bort av "häftig musik", handklappning, hallelujarop, och applåder till Jesus.

Numera är Arne Imsen föreståndare för församlingen i Stockholm och Gunno Andersson har hand om församlingen och kommuniteten på Humlegården.

Somrarna är konferenstid på ett särskilt sätt, men det är konferensen i juli som samlar de flesta människorna och det är då riktlinjer dras upp för församlingarnas arbete.

Konferensplatser

Maranataförsamlingarna samlades tidigt till konferens, de första åren var det Kärrsjö som var platsen för samlingarna. Så var det till 1967. Då kom det till en schism, i huvudsak var det olika sätt att se på församlingen, dess ekonomi och styrning som gjorde att det blev en delning. Nästa plats blev Malmköping och från 1968 till 1977 var det mötesplatsen för sommarkonferenserna.

1977 började Pilgrimsskolan och de första månaderna blev en upptakt och sommarskola just i Malmköping. Sen var det Humlegården som hyste konferensgästerna i två år och det har man fortsatt med, med undantag av fem år på Gärdshyttan utanför Asker-sund.

Men i år är det alltså i vanlig ordning Humlegården som bereder sig att ta emot syskon från olika delar i Sverige och Norge, men också från missionsfälten, Dominikanska Republiken och Tunisien. Några gäster från Frankrike väntas också, det är kontakter som Moussa Abna Aissa har från arbetet i Tunis. Missionen har alltid haft en framskjuten plats i maranatafolkets sommarkonferenser. Så är det då också i år och syskonen på Humlegården förbereder sig nu för att ta emot alla syskonen från när och fjärran.

Text: ULLA NÄSHOLM

BOLTZIUS—

Gudsman och helbrägdagörare

*F.A. Boltzius,
som föddes 1836,
ägde i rikt mått
några av de an-
degåvor Paulus
redogör för i Kor-
intierbrevet.
Paulus sätter
gåvorna i pluralis
— helbrägdagörel-
sens gåvor.
Boltzius fram-
står i en oglamo-
rös dager. Man
finner inget av
profit i hans
framträdande, ej
heller något PR-
maskineri kring
hans av nåd giv-
na trosförmåga.*

.Ifråga om helbrägdagörelsens gåvor och dess verkningar, kan man nästan inte undgå den på svensk mark hädangångne Fredrik August Boltzius. Gudsmannen Boltzius som i rikt mått ägde några av de andegåvor aposteln Paulus redogör för i sitt brev till den korintiska församlingen. Dessa som Paulus sätta i pluralis – helbrägdagörelsens gåvor. Att vi välja honom och inte nutida gestalt är av vilja valt. Boltzius framstår i en oglamorös dager. Man finner inget av profit i hans framträdande ej heller något strålande PR-maskineri kring hans av nåd givna trosförmåga. Vi finner istället likt ur-bibelns blad, en man av folket, andeburen, harmsen mot de fiender han hade att konfronteras med – sjukdomsmakterna.

F.A Boltzius föddes 1836, han blev en av två söner tillsammans med tre systrar. Hans far dog vid hans femtonde levnads år, vilket gav Fredrik med sin grova fysik stor försörjningsbörda. Trots nutida logik slutade han sin skolgång och började arbeta för sin mor och sina syskons existens och välbefinnande. Sammantaget hann han bara med fyrtio veckor i dåtidens folkhögskola. I akademiskt avseende förblev han en olärd man. Man har beskrivit honom tillbakadragen, omkringgåendes i skogar för att grubbla och med en ärlighet och sanningskänsla såsom utpräglade karaktärsdrag.

1800-talet där fattigdom och dryckenskap följdes åt men där också kunskapen om Gud och bibelns bud floreerade i större utsträckning än i dagens Sverige. Mycket också beroende på den icke genomdrivna urbaniseringen och samhällskonstruktion, var svensken i större omfattning beroende av sin Gud och sin församlingshjälp. Det fanns inga sjukhus-metropoler som idag.

År 1865 kom en kris att bli en marckör i den 29 årige Boltzius liv. Gården hade på grund av svåra förhållanden

gått på exekutiv aktion och den kontemplative Boltzius utbrister: "Skall jag arme syndare bli arvlös både på jorden och i himmelen? Nej, Gud är min Fader, himmelen mitt arv. Till dig min Frälsare, tager jag min tillflykt."

Detta blev vändpunkten för honom. Jesus frälste honom, frälsningsvissheten tog sitt säte och syndabördan fördrevs, han fullkomligt förvandlades i denna upplevelse.

Den annars så sorgmulne Boltzius blev efter detta sedd glad och fröjdefull. Han började resa runt och vittna om sin Frälsare samtidigt som han livnärde sig som skrothandlare.

Insikten ökade och en dag då han drabbades av ett fotfel hörde han inom sig: "Kan du inte be Gud bota din fot?" Han drog sig tillminnes texten i Jakobs brev och la sina händer på foten bedjandes med iver och foten blev normal.

Allt mer växte tron hos honom och då nöden var så stor började han praktisera bön, handpåläggning, smörjandet med olja. "Gåvan" växte och allt svårare sjukdomsfall tag han under sin vård. Boltzius använde sig av små linnedukar vilka smordes genom preparering av den olja han hällde i sitt hår. Hans två medarbetare David Eklund och Johannes Brahdzaeg bistod honom att lägga dessa svettedukar på de sjuka.

Tron var mäktigt verksam i hans liv och ryktet spreds naturligtvis i hela Sverige så ock över hela världen, om dennes märkliga gärning. Under hans livstid har åtskilliga tiotusentals brev och svettedukar varit i omlopp.

Vid ett tillfälle berättas det, kom en journalist, en av de många, och knackade på hos honom och frågade: "Är det här den store helbrägdagöraren bor?" Helbrägdagöraren for upp till himlen för 1800 år sedan, varpå

han stängde dörren. Noga var han med vem äran tillhörde.

I maj 1884 for han på kallelse till Stockholm, där storstadens nöd och umbäranden ramlade över honom. En viss Thecla Johansson som var gynnsamt inställd till Boltzius upplät i sitt hotell "Zion" på Kornhamnstorg, en lägenhet på sju rum där helbrägdagöraren fick sin praktik. Upp till fyrtiofem personer härbergades tills Hälsovårdsnämnden reducerade med förbud antalet till tjugonio stycken. Tidningarna skrev nidarartiklar och smutskastade Boltzius för ekonomiska oegentligheter. Dryga året var han i full storm i huvudstaden där icke så få blev hjälpta.

Sin slutliga verksamhet vilken sträckte sig till 1910 för hans bortgång blev i Skåre utanför Karlstad. (Där finns än idag ett museum till hans minne.)

Bland de anklagelser, med bottenmärke, var de som menade att han ruinerade nödställda människor deras pengar då de fick åka ända in i Värmlands skogar för att bli friska. Man kom faktiskt från hela Norden men även långväga ifrån för att bli botade. Själv frånsade sig Boltzius all människoförgudning och varnade människorna att inte komma till Skåre än att de trodde på verkliga under. Han underströk även vikten av att vända sig till den egna lokala församlingen först, då ju trons bön verkar under alla förhållanden oavsett tid, rum eller person.

Då Boltzius återvände till Värmland fick tidningarna där ny blodsvittring. Man började anklaga honom för att sälja svettedukar för en krona stycket, man menade också att han hemligen tog arvode och inträdesavgift i sin "praktik". Man hoppades myndigheterna skulle driva honom ur Värmland.

d. Även den tidens präster gisslade honom med glåpord som "Trollkarlen Boltzius". "Till medeltiden tar han oss." "Han drar hedendom över oss genom sina vidfarelser."

Den värmlänske skalden Gustav Fröding har i Karlstads-tidning bl.a. sagt detta om Boltzius vid ett besök hos honom. (Karlstads-Tidning 1709,1897) "Hans anlets drag är, om ock oregelbundna dock således karaktäristiska. de små, djupt liggande ögonen har ett obestämt, underligt uttryck, och över de bleka svartmuskiga ansiktet vilar ett halvt vemodig, halvt barnslig stamning. Det är med ett ord, ett huvud, som man inte glömmar så lätt. Boltzius föreföll vara en ärlig man, som tror på sin sak. Av personer som känner honom närmare, har jag också alltid hört honom skildras såsom en uppriktig och välmående, men något enfaldig man."

Denna beskrivning gav G.Fröding om Boltzius, hur skulle han ha beskrivit hans Herre, mäntro?

–Ja uppmärksamheten var total och fenomet inte mindre. Blinda fick sin syn, döva sin hörsel, lama började gå. Gränsen gick vid självaste döden.

Boltzius skulle också ha sagt att efter honom skulle en komma som skulle uppväcka döda. Detta besannades också genom Smith Wigglesworths liv och gärning (1859–1939).

När Boltzius predikade kunde det låta så här "Nu tänker jag räkna upp bibla för dig Gud, inte för att du inte har reda på den, ty den är ju ditt eget ord men för att vi tröge och domme Dine barn ska få höra om dina mäktige gärningar. Ja, då börjar vi med 1 Mos. och alle store löfter, som där står och alla dine dråplige verk." På detta vis skapades trons atmosfär för det som genom tro, olja och svettedukar skulle lösas. Han var i sanning en organi-

nell förkunnare skolad av Gud själv därtill.

Man kan gott säga att med Boltzius restes, i hans tid, kännedom om läkaren Jesus. Helbrägdagörelsens gåvor, dessa i flertal talar om en mångfasettering. Man har talat om att det finnes 39 grundsjukdomar vilka alla sjukdomar grenar sig ur. Jesaja profeterar sjuhundra år innan Jesu fullmaktsinnehavande, om i sitt femtitledje kapitel, honom i vilkens sår vi hava blivit helade – Jesus Kristus.

Ivår tid då läkarvetenskapen till och med klurat ut huru man skulle kunna byta delar på människor, likt en reservdelsmaskin, kan man fråga sig om vi i den kristna gemenskapen behöva en funktion av denna dimension? Behöva vi Jesu vidrörande i fysiskt mått? Förresten är Lanstinget och den offentliga sektorn i fallrepet, kanske nu, oh, Jesus. – Nej, hur stora resurser och hur stora framsteg den duktiga läkar-förmågan klarar av, behöver vi se Jesu storhet och omsorg, i det han gör under. Kristus är ju inte stympad!

Vår tid då så många människor blir fysiskt sjuka p.g.a själslig ohälsa. Vi behöva denna dimension i vår församling där Gud blir mycket större.

Häromsisten såg jag en annons: "I kväll Troendemöte för döva". Detta var nu inget helande möte i amerikansk tappning utan ett vanligt möte där man använde en teckenspråkskunnig. Detta var ett evangeliskt möte med teckentydare – Ohhh, vi hade önskat se Jesu arm uträckt, den som inte är för kort till att hela och frälsa. Människor plågas under sjukdomar men fina namn. Namn givna av deras mänskliga upptäckare. Må helandets tjänst komma till uttryck i helgade käril så vi får en fullödig Kristus.

Väckelsens budskap visar för människan hennes sanna belägenhet som syndare, skild från Gud, men det visar också Jesu möjligheter att frälsa och befria syndaren av bara nåd.

Den vision Jesus ger oss för världen är kompakt negativ, men den som är ståndaktig intill änden skall bli räddad. Av nåd!

Välkommen till SOMMARKON

■ Förvalterskap innebär att någon eller några har till uppgift att sköta om, vårda, förmera och föröka. Ja förvalta någons egendom eller ägodelar. Det innebär också ett stort privilegium och ansvar. I Jesu undervisning om förvalterskapet möter vi också att vi tilldelas olika uppgifter med olika stora ansvarsområden, men ingen får större bördor än hon orkar med. Dock det viktigaste är att man är trogen i uppgiften och kallelsen Gud har givit.

Individuellt har vi att förvalta vår tid, kraft och kunskap. Som församling har vi dessutom olika gemensamma åtaganden att förvalta, som att göra budskapet om Jesus Kristus känt samt att vara sanningens grundfäste och stödjepelare i tiden.

Kommuniteten (storfamiljen) på Humlegården i Latorp utgör den största och bärande delen av Maranataförsamlingen i Örebro. Vi har tillsammans privilegiet och ansvaret att förvalta några olika ting.

Fastigheten Humlegården som en gång byggdes som ålderdoms- och pensionärshem och därtill inrymde distriktsköterskemottagning och Tysslinge kommunalkontor köptes 1978 av Maranataförsamlingen. Vi som bor på Humlegården tycker det är en förmån att sköta om fastigheten så att den får vara en samlingsplats för bön och bibelstudier. Att den dessutom kan tjäna som konferensplats åt maranatafolket tycker vi är underbart.

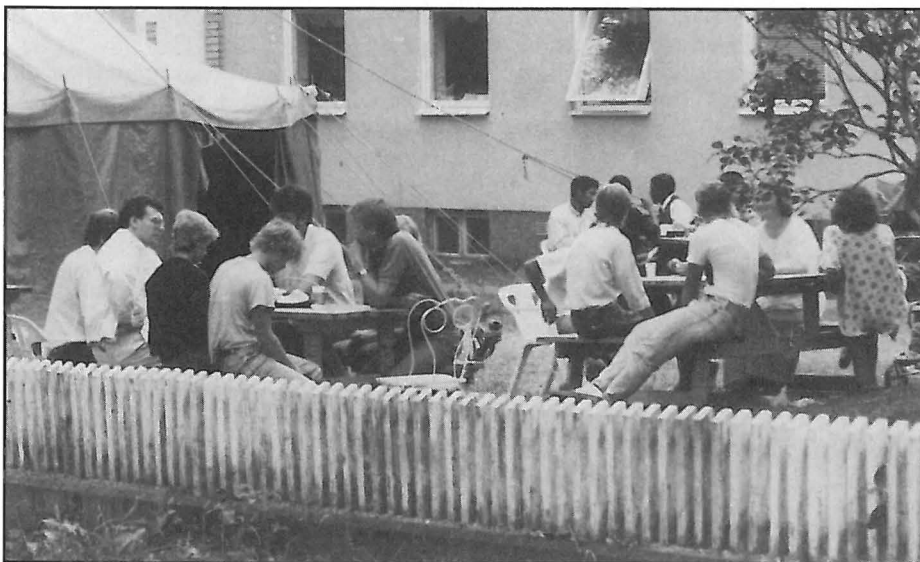
I år blir det 24:e gången maranatafolket samlas till sommarkonferens och av dessa har det skett åtta gånger på Humlegården. Det pågår reparationer och ombyggnader i huvudbyggnaden och mellanhuset för närvarande. I januari flyttade Tommy och Gitte Jakobsson hit med sina tre barn, så bl.a. håller en lägenhet på att göras iordning.

Tiden vi lever i präglas av många ekonomiska och sociala problem och det drabbar oss alla på olika sätt. I församlingen och komuniteterna har vi alltid fått kämpa för överlevnad. Vi har ingen hög levnadsstandard enligt svenska mått, men vi har medvetet valt att prioritera annorlunda.

Genom att arbeta tillsammans i de egna företagen, som i vårt fall betyder bageri och konditori, har komuniteten skapat möjligheterna för mat och husrum, undervisningen för barnen, och för evangelisation och mission i Sverige och andra länder. Med tanke på barnen så är dessa en fantastisk resurs och fond. Men barnen behöver mer än mat och kläder, och då är en kärleksfull och varm familjegemenskap en mycket viktig del i ett barns sociala och emotionella värld. Dessutom behöver barnen få en riktig undervisning, som är baserad på att föräldrarna har en sund, bibliskt förank-

Monika Andersson och Gitte Jakobsson gör prinsesstårter i mängder.

I en avstressad miljö finns möjlighet till samtal och samvaro mellan mötena.

KONFERENSEN!

rad människosyn och världsbild.

I Pilgrimsskolan kan familjerna tillsammans med församlingens stöd skapa de bästa förutsättningarna för barnen, deras utveckling och utbildning. Den drygt tioåriga kampen som Arne Imsen har kämpat för att skapa en föräldraledd hemundervisning i kommuniteten accepteras nu allmänt som en seriös, med höga kunskapskrav gällande undervisning. Detta har uppmärksammats i Örebro lokalradio och TV 2:s Tvärsnytt under våren på ett mycket förtjänstfullt sätt.

Vi strävar alltså inte efter att vara en fristående skola, som trots allt måste godkännas som likvärdig med statens skolor för att få de högt önskade bidragen.

När vi i år samlas till sommarkonferens den 13 juli har den föregåtts av en tvåveckors evangelisationsinsats i Örebro med omnejd. Förutom friluftsmöten som skall hållas på en mängd olika platser kommer vi i år att använda bussreklam på stadens bussar under tre veckor. Två banderoller finns uppsatta i centrum under samma tid. Mängder av handaffischer skall delas ut och stora affischer sättas upp i Mel-lansverige, samt annonser i dagspres-sen.

Denna massiva insats att göra möte-na och Jesus Kristus känd kostar nat-urligtvis en del extra och till detta kommer så de övriga kostnaderna för tältet och maten mm. Denna satsning kan vi ekonomiskt klara av om vi till-sammans är beredda att göra en extra insats, vilket vi tror att alla vill för att försöka nå så många som möjligt.

Mottot för sommarkonferensen är "Ett ögonblick av nåd". Många män-niskor är djupt oroad över världshän-

delsernas utveckling. Den ekonomis-ka krisen och osäkerheten om vad som skall hända är stor, och man tycker att inget är tryggt och säkert längre. Väckelsens budskap visar för människan hennes sanna belägenhet som syndare skild från Gud, men ock-så Jesu möjligheter att frälsa och be-fria syndaren av bara nåd. Den vision Jesus ger oss för världen är kompakt negativ, men den som är ståndaktig intill änden skall bli räddad. Av nåd!

Vi hälsar dig varmt välkommen i Je-su namn. Använd tiden så att du för-bereder dig i bön och bibelstudium in-för evangelisationen och konferensen. Huvudtalare blir i år som tidigare bro-der Arne Imsen. Från grannlandet i väster kommer Jan-Egil Hafsahl till-sammans med församlingens vänner och fam. Berno Widen från Domini-kanska Republiken.

Använd bifogat inbetalningskort du som vill vara med och lyfta av en del

*Bön och lovsång i konferensmöte.
Nedre bilden: Humlegården – en idyll för alla
åldrar. Barnmöten ordnas varje dag under
konferensen*

av bördan för sommarkonferensen. Vi beräknar att dagskostnaden/ person blir ca 180 kronor. Detta är inte avgif-ten för att delta i konferensen utan skall ses som information om den fak-tiska kostnaden.

Vi kommer ej heller detta år att ta ut några avgifter utan tror att vi som tidigare klarar av att få debet och kre-dit att gå ihop. Vi ser mycket gärna att ni anmäler er i god tid. Har du möjlig-het att hyra husvagn eller husbil skul-le vi vara mycket tacksamma. Har du möjlighet att hjälpa till på annat sätt, så ring gärna till oss på tele-fon 019- 96472, eller skriv till Hum-legården, 710 15 Vintrosa.

Med fridshälsningar

Gunno Andersson (Konferensvärd)

Fly till Jesus!

MARIA ERIKSSON

Genom den brutna förbindelsen med Gud har människan kommit under de onda andemakternas herravälde. Både tvivlare och troende behöver väl i denna tid erkänna tillvaron av en djävul, vad man sedan ger honom för namn. Vem inspirerar till de blodiga brott, som tidningarna fylls av vecka efter vecka? Vem driver millionhärarna mot varandra till människoslaktning och lidande utan namn? Vem håller fri-den borta från jorden och hjärtana? Finns det inte en djävul, så är människan en sådan.

Men vår bibel talar om för oss, att han finns och att den från Gud skilda människan är under hans väld. Många vet om det av bitter erfarenhet. Hur många har inte klagat: "Jag har slitit mig blodig, men fjättrarna är alltför starka. Jag är fången!" Någon annan menar, att det är en religiös lögn jag serverar. Inte är man fånge inte! Man är fri, och det mycket mer än någon kristen.

På detta svarar jag bara så här: Besluta dig nu för att bli en kristen. Träd i morgon ut i vardagslivet och bekänn Kristus som din Herre. Gör allvar av att i livet omsätta Jesu lära om kärleken till Gud och nästan, och du skall inte längre tvivla på, att det finns en makt som står dig emot och håller dig fången.

Det klappar ett hjärta i varje människobrust. Och i detta hjärta lade Gud en gång evigheten. Det finns ännu idag ett behov där efter Gud. Därmed har jag inte sagt, att människan söker Gud. Nej, det tragiska är, att människan flyr undan Gud. Flyr undan Gud med sin längtan efter Gud. Ibland har denna längtan legat begravd under de timliga omsorgerna. Stundom har den tytsats av de larmande rösterna på nöjenas marknadstorg.

Men i nätternas vaka, då egen eller andras sjukdom jagade sömnen på flykten, då var det något som grät i hjärtats innersta kammare. Det var längtan efter honom, ur vilkens

hand vi en gång gick ut. Det var behovet efter ett mål för vårt jordelivs resa och en säker hamn att kasta ankar i efter slutad stormig färd.

Hur illa gör den inte mot sig själv, som medvetet tystar själens rop efter Gud! Hur fåfång är inte den människans strävan som tror, att själens törst kan stillas av det usla vatten som gives i världslivets usla brunnar. De sinar alla en gång ut och lämnar människan utan tröst vid dödens port. Och sedan en evighet med samma rop och samma längtan! Själens törst kan aldrig stillas mer. Ty frälsningens dag är förbi. Och den kan inte dövas mer, ty arbetet och vännerna, spriten, nöjena och kortleken skänker inte mera någon lindring.

En evighet utan Gud i det evigheternas fattighus, som är tillrett åt djävulen och hans änglar. En natt utan morgon. En smärta utan lindring. En törst utan vatten. Nej, jag vill inte fortsätta längre! Det är så oerhört, att jag knappt kan tro det. Men jag kan inte tvivla på det heller, ty min bibel talar om det. Och får jag inte ta allt Guds ord på allvar, då kan jag lika gärna vara det förut-tan.

Ingen skall dock kunna anklaga Gud för att vara hård. Har han inte gjort allt för att rädda dig? Men du skyndar bara vidare på den breda vägen, fastän du vet vart den bär.

Att i Göteborg stiga på tåget som går till Stockholm och tro, att man kommer till Malmö, det är vanvett. Att mena, att var och en blir salig på sin tro, det är lika orimligt som att påstå, att alla tåg går till huvudstaden. Går man vägen till förtappelsen, så kan man ju inte ha hopp om att komma till härligheten.

Människa du är varnad! Men du fortsätter ändå. Trots allt som gjorts från himmelen för att frälsa dig. Trots alla varnande ord – rop du har hört under dagar och år. Det är inte Gud som är hård. Det är människan som är hård, då hon skjuter ifrån sig den hand som i kärlek sträckes ut till hennes räddning.

Det är vi
som gör
MIDNATTS-
ROPET

CHEFRED
och
ANSVARIG
UTGIVARE:

Finn Arne
Imsen
REDAKTION
och
LAYOUT:

Per Arne
Imsen

Ulla
Näsholm

Stina
Fridolfsson

Irene
Dahlberg

AnnaKarin
Gustafsson

TRYCKNING

Mikael
Eliasson

DISTRIBU-
TION:

Anita
Eriksen

Adress: Box 20134, 161 02 Bromma, tel: 08 - 627 55 55 • Meddelanden om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens expedition eller på postens adressförändringsblankett • Redaktionen tar tacksamt emot bidrag, vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc. • Tryck: Tekå Offset, Bromma 1991.

Jag önskar ☐ Få Midnattsropet GRATIS tillsänt

☐ Stödprenumerera med kr
(Inbetalas på postgiro 48 64 65 - 8)

☐ Ändra min adress

Ny adress (vid adressförändring):

Namn: _____

Namn: _____

Bostad: _____

Bostad: _____

Postnr: _____

Postnr: _____

Adress: _____

Adress: _____

Tel: _____

Tel: _____

Sänd kupongen till MIDNATTSROPET, Box 20134, 161 02 BROMMA